

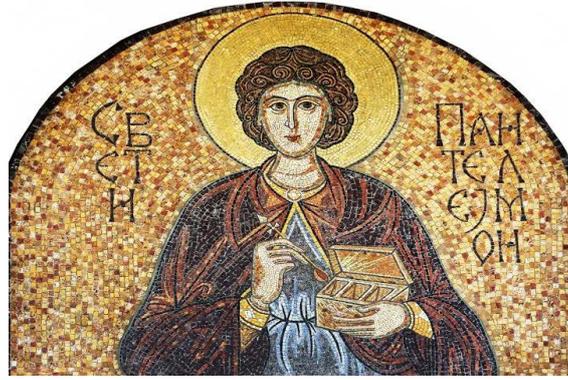
МІЦА ІЮЛІА, ВЪ РЪЗ-Н ДЕНЦІ.

Ѡа пантѣ леѠаѠонѣ

СЛУЖБА, КАНОНЪ,
АКАФИСТЪ, МОЛИТВЫ,
ПРОЛОГЪ И ЖИТІЄ
СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ И
ЦЕЛИТЕЛЮ ПАНТЕЛЕИМОНУ.

**МѢСЯ ІУЛІА, ВЪ КЪЗ-Й ДЕНЬ.
[И МѢСЯ ДЕКЕМВРІА, ВЪ Ъ-Й ДЕНЬ].**

**ПАМЯТЬ СЪАГО ВЕЛИКОМЪЧНИКА
И ЦЕЛІТЕЛА ПАНТЕЛЕИМОНА.*1**

НА МАЛЪЙ ВЕЧЕРНИ.

На ГДН, ВОЗВЪАХЪ: СТИХІРЫ, НА Д, ГЛАСЪ А:

Стецемса вѣрою и любобію, * и по долгу восхвалимъ стрѣтоутѣрпца
пантелеимона, * юности ѡбздатела, въ старости жезла, * въ
болѣзнихъ заступника, безсребренника целителя, * нищихъ ѡбогачителя,
въ блгошествіихъ добраго водителя, * въ морн кормца, воинствъ
поборника твердаго. * молащеся, сице рцемъ: * ѿ, прелавне великомъчнице
пантелеимоне, * предварь и изми ѡ всакѣмъ нудды и болѣзни, * и спси
притекающа къ тебѣ, млтвами твоими.

Стрѣтоутѣрпче пантелеимоне прехвальне, * ѡ хртѡвы любве ни ѡгнь,
ни раны, ни мечь, * ни ны мѣки разлчнн тѣ възмогѡша: * но
мѣжеки стѡвъ въ хртѡвѣмъ исповѣданн посредѣ мѣчнителей, * пострадавъ
сн бгомудре до конца, * и нынѣ, вѣнценосецъ лику на нбсѣхъ, *
прилѣжнво молиса ѡ душѡхъ нашихъ.

1 приреѣено (углавном) према два издања: 1) Служба и ѡкадѣствъ свѡтѡму великомъченику и
целителю Пантелеимону. – Иждивеніемъ рускаго Пантелеимонова монастыря, что на лд.ѡнѣ. Издаіне
пѡтое. Москва. Синодальная типографіа, лца. ѿ московскаго дхѡвно-цензурнаго комитѣта
печатать дозволяетса. Москва, августѡ 18-го дня лца года. Цензоръ прѡтоіерей александръ смирѡвъ.
Репринтное издание 1996 года, по благословенію свѡтѣйшего патриарха Московскаго и всея
Руси Алексія II, Подворье Русскаго на Афѡне Свято-Пантелеимонова монастыря в г. Москве. 2)
„Минея июль, частъ 3“, Издательскій Советъ РПЦ, Москва 2002, по благословенію свѡтѣйшего
патриарха Московскаго и всея Руси Алексія II стр. 160-182.

Да радѹются соборы вѣрныхъ по всѣй землѣ * въ праздничный дѣнь
 пѣматн * стѣготѣрпца хрѣтова пантелеїмона, * стѣтъ прїемшаго *
 за ѿже стѣтъ крѣпнѹю претерпѣвшаго, црѣ хрѣта, * и гордыню безбѣжныхъ
 низложившаго дерзостнхъ: * ѣгоже молимъ прилѣжнхъ, * во дворѣ
 рѣикѣа достїгнѣти * вѣрою творѣцымъ пѣмать ѣго.

Доблаго страдальца пантелеїмона, * по бл҃гочтїи добрѣ
 подвижавшаго, * прїидите людїе, воспоимъ гл҃голюще: * радѹсь,
 твѣрдый вѣры побѣрникъ: * радѹсь, хрѣта ѿмѣвый въ себѣ, ѣкоже пѣвелъ:
 * радѹсь, плавающихъ небѣрное пристѣнище: * радѹсь, наша похвалѣ * и
 црѣкви вѣрныхъ радѣванїе.

Гл҃ва, гл҃сѣ ѿ:

Возсїѣ днѣсь слѣвнаѣ пѣмать твоѣ, * пантелеїмоне
 многострадальне, * созывающн насъ празднѣльствѣ, * на хвалѣ и
 слѣвѣ хрѣтѣ бгѣ нашемѣ, * въ твѣбѣ истѣчннкѣ чѣдѣсѣ намъ ѣвльшемѣ. *
 тѣмже притекающе къ чтнблмъ моцѣмъ твоимъ, * ѿцѣленїи дарѣнїѣ
 прїемлемъ, * вѣнчавшаго твѣбѣ сїѣ хрѣта * непрестѣннхъ слѣвѣцѣ.

И нынѣ, вѣорченъ, гл҃сѣ тѣмже:

Вспсїѣ ѿ вѣдѣ рабѣ твоѣ, вѣце дѣо, * ѣкѣ всѣ по вѣѣ къ твѣбѣ
 прнвѣгѣемъ, * ѣкѣ къ нерѣшнмѣнї стѣнѣ и прѣдстѣтельствѣ.

На стѣхѣнѣ: стѣхѣры, гл҃сѣ ѿ.

Пѣ: Дѣме ѣнфрѣдѣвѣ:

Вл҃гочтїе возлюбивъ, * мѣннче, мѣтерне, * ѿзвѣжавъ же мѣжескн *
 ѿтѣческѣхъ прѣцѣнїѣ, * хрѣтѣ бгѣ послѣдовалъ ѣсн.

Стѣхъ: Прѣннкѣ ѣкѣ фїнїѣхъ процѣптѣтѣ, * и ѣкѣ кѣдрѣ, ѿже въ
 лїванѣ, ѣмножитѣ.*2

Возсїѣлѣ ѣсн намъ * ѿ нїкомндин, * ѣкѣ слнцѣ, прѣблѣженне, *
 прогонѣлѣ тѣмѣ мїра * зарѣмн чѣдѣсѣ твоихъ.

* Пс. 91,13.

Сти́хъ: Насаждѣни въ домѹ гдѣни, * во двѡрѣхъ бѣа нашегѡ
процвѣтѹтъ.*³

Прослави твою, бѣгомѹдре, * въ концѣхъ міра * пѡмѡть, хрѣ́тосъ: *
штогѡ во желѡа, * кровь свою ѿзліаа ѣси.

Сла́ва, гласъ ѿ подобенъ то́йже:

Добро́то страда́льцѣвъ, * бл҃гоу́боіе мѣ́нникѡвъ, * царѣмъ храни́телю,
* прѣ́ими ны́нѣ хвалѹ * вѣрою слава́щихъ тѡ.

И ны́нѣ, бѣо́рченъ, гласъ то́йже:

Горѣ́ стѣ́ихъ ли́цы, * бѣ́е дѣо, * пою́тъ тѡ съ до́льными, * слава́ще
непрестѡ́ннѡ * рѣ́тъ твоѣ, прѣ́таа.

Тропа́рь, гласъ г:

Стѣ́роу́тѣрпче стѣ́и ѿ цѣ́лѣбни́че, пантелеі́моне, * моли́ мѡ́тви҃ваго
бѣа, * да прегрѣ́шеніи ѡ́ставленіе * пода́тъ дѹша́мъ на́шимъ.

Сла́ва, ѿ ны́нѣ, бѣо́рченъ, гласъ то́йже:

Тѡ хо́дѡтайствова́шю сп҃се́ніе ро́да нашегѡ * воспѣ́ваемъ, бѣ́е дѣо:
* плѡ́тїю во ѡ́ тебе́ воспрѣ́тою, * снѣ́ твоѡ ѿ бѣ́а на́шъ, *
крѣ́тѡмъ воспрѣ́и мѡ стѣ́тъ, * ѿзба́ви насъ ѡ́ тли, ѡ́акѡ члѣ́вколю́бецъ.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧѢРНИ.

[Поѣ́мъ: Бл҃же́нъ мѹ́жъ: ѡ-ѿ ѡ́нтіфѡ́нъ.]

На Гдѣни, воѹ́ва́хъ: стѣ́хѣры, на ѿ, гласъ ѡ́.

По́: Зва́ннѡй свѣ́ше:

Иже по досто́а́нїю * зва́нъ бѣ́въ пантелеі́монъ, * ѣ́гда члѣ́вколю́бное
нѣсѣ́мъ прѡстѣ́рл ѣси́ дѹшѡ по́печеніе, * ѿ тѣ́лѣсъ ѿцѣ́леніе показѹа:
* то́гда тѣзо́имнѣннѡмъ зва́нїемъ ѡ́богати́ла ѣси́, * до́бродѣ́тели
возда́нїе, * ѿ бл҃гоу́боіа возме́здїе, мѣ́нниче, ѡ́бръѣ́тъ, * вѣ́нценѡ́ецъ ѿ
неповѣ́дїмъ во́ннъ ѡ́вльсѡ * хрѣ́та бѣа нашегѡ. * ѣ́го́же моли́, * сп҃сѣ́ти ѿ
прѡсѣ́тїти дѹшы́ на́ша. [Два́жды.]

* Пс. 91,14.

Иже ѿ невестественныхъ истѡчникъ спсїтеле, * вѣтвенныхъ
 иицѣленїи прїенѡ бл҃гть почерпала, * и богатнѡ изликала, * и
 подавала прїстѡпающимъ къ тебѣ, всеблженне, * всѣхъ славное твоѡ и
 всещїенное * и свѣтонѡсное торжество вѣрнѡ совершающихъ, * бл҃гтїю
 вѣтвенною сїхъ ѡзарї. * бгѡподобнымъ помазанъ именованїемъ, * ѣвѣ и
 бл҃гостїю: * ѣйже молї, всѣмъ дароватисѡ поющимъ тѣ.

Мѡками многими иискѡсїа, * твоѡ нынѣ ѡгнепальная любовь, *
 ко ѣже сщ҃емѡ желанїю, * моремъ и ѡгнемъ закїстнѡ борїмь. *
 тѣмже слоначальная ииспровергъ, * живонѡсное дѣйство ѡутѣшитѣла *
 ѣвѣ прїатъ богатодательно. * ѣюже и жїва преславно ѡмершаго, *
 бгѡмѡдре, показалъ єсї, * и различная иицѣленїа содѣлалъ єсї,
 преблженне.

Ины стїхїры, гласъ ѳ. Самогласны. [Іанатѡліево]:

Безмезднѡ бл҃гть даєши члѣкѡмъ, * пантелеїмоне, мѣннче славне,
 * и дѡхї ѿгѡниши прїзыванїемъ хрїтовымъ, * и слѣпымъ видѣти
 дардеши, * ѣкѡ того ѡгѡдникъ иискреннїй. * но, молї врачѡ, всеблженне,
 * даровати мїрѡ мїрѡ твердъ, * и любящимъ тѣ велїю мл҃ть. [Дважды.]

Матере бл҃гѡчїивыѡ возжелалъ єсї вѣрѡ, * ѡтчеє иисправилъ єсї
 нечестїе: * єрмолаа бо ѡутверждаѣ ѡученїи, * сїмъ и крїценїе
 совершилъ єсї, * пантелеїмоне, мѣннче славне: * мл҃тнївагѡ бгѡ,
 недѡгвующихъ врачѡ, * и стрїтїй ѿгонїтелю, молї * ижеавитисѡ ѿ
 напастей вѣрою творящимъ * прѣчїндю пѡматъ твоѡ.

Ѧрїндлѡ єсї прелесть ѡтца, всеславне, * и словеса матѣрнѡ
 смысленнѡ прїемь, * паче злата плодъ прїнелъ єсї, по гднѡ
 гласѡ: * и врачѡ израденъ ѣвилѣ єсї, * пантелеїмоне, мѣннче славне, *
 шестѡдѡ же бл҃гтїи пѡтѣмъ, * ѡбрѣлъ єсї лежаща нїзѡ мл҃нца, єхїдною
 ѡгрызенна: * и къ бгѡ мл҃тѡ сотворївъ и прїлѣжнѡ помолївѣа, * ѡбїе
 ѡтрока вокрїсилъ єсї, * и свѣрѡ растерзалъ єсї. * тѣмже помнїай насъ,
 вѣрою творящихъ твоѡ пѡматъ, * ѣкѡ да ѡбращемъ мл҃ть въ дѣнь
 сданный.

Гласъ, гласъ ѳ. [Вѡзантїево]:

Розсѣ́а днѣсь ѿгнѣ́а пѣ́мѣть безсрѣ́бренника, * вѣ́рныа созыва́юща на
 Птрапѣ́зѸ та́инствѸ, * ꙗ кѣ́ торжествѸ́ прѣ́зднственномѸ́ водѣ́щи
 прѣ́зднлюбныхъ́ составлѣ́нїа: * настѣ́ бо ны́нѣ́ на́мѣ чѸ́додѣ́йственныи
 вра́чь, недѸ́ги вѣ́емѣ́ и́сцѣ́лѣ́нїа, * пѣ́нтелеймои́ твѣ́рдыи стра́далецѣ́, * ꙗ
 мо́литсѣ́ прилѣ́жнѸ́ гдѣ́ви * сѣ́стїсѣ́ дѸ́шамѣ́ на́шымѣ́.

И ны́нѣ́, бѣ́орченѣ́ догма́тїкѣ́, гла́сѣ́ то́йже:

Ктѣ́о тебѣ́ не оубѣ́жїтѣ́, пресѣ́а дѣ́во; * ктѣ́о ли не воспѣ́тѣ́ твоегѸ́
 прѣ́чїтагѸ́ рѣ́жїтѣ́; * безлѣ́тнѸ́ бо ѿ́ оца́ возсѣ́авыи сї́нѣ́
 ѣ́дннорѣ́дныи, * то́йже ѿ́ тебѣ́ ѿгнѣ́а прѣ́иде, * нензрѣ́ченнѸ́ воплѣ́щсѣ́, *
 ѣ́стество́мѣ́ бѣ́з сы́нї, * ꙗ ѣ́стество́мѣ́ бы́вѣ́ члѣ́вѣ́кѣ́ на́сѣ́ раднї, * не бо двоѸ́
 лицѸ́ раздѣ́лаемыи, * но бо двоѸ́ ѣ́стество́мѣ́ * неслї́тнѸ́ познава́емыи. *
 тогѣ́о моли́, ѿгнѣ́а, всеблѣ́женнаа, * помї́ловатїсѣ́ дѸ́шамѣ́ на́шымѣ́.

Прѣ́рѣ́сїтѣ́вѣ́ и́саї́нна чтѣ́нїе [глава́ мѣ́г]:

Тѣ́акѸ́ гл҃голетѣ́ гдѣ́: всї́а ѣ́зыцы́ собрѣ́шасѣ́а вкѸ́пѣ́, ꙗ соберѸ́тсѣ́а
 кнѣ́зи ѿ́ нї́хѣ́: ктѣ́о возвѣ́стїтѣ́ сї́а: ꙗли ѣ́аже и́спѣ́рѣ́а, ктѣ́о
 возвѣ́стїтѣ́ ва́мѣ́; да привѣ́дѸ́тѣ́а свидѣ́тели своѣ́а, ꙗ ѿ́правдѣ́тсѣ́а,
 ꙗ да оубѣ́шатѣ́а, ꙗ да рекѸ́тѣ́а и́стинѸ́. бѸ́дите мнѣ́ свидѣ́тели, ꙗ ѣ́зѣ́
 свидѣ́тель, гл҃голетѣ́ гдѣ́ бѣ́з: ꙗ ѿ́трокѣ́ моѸ́, ѣ́гоже и́звѣ́рахѣ́, да оубѣ́стѣ́
 ꙗ вѣ́рѸ́ете мнѣ́, ꙗ разѸ́мѣ́ете, ѣ́акѸ́ ѣ́зѣ́ ѣ́смѣ́: прѣ́жде менѣ́ не бы́сть и́нѣ́
 бѣ́з, ꙗ по мнѣ́ не бѸ́детѣ́а. ѣ́зѣ́ бѣ́з, ꙗ нѣ́сть разѸ́вѣ́ менѣ́ сѣ́саи. ѣ́зѣ́
 возвѣ́стїхѣ́, ꙗ сѣ́сохѣ́, оубѣ́рїхѣ́, ꙗ не бѣ́а вѣ́а кѣ́а чѸ́ждїи. вѣ́а мнѣ́
 свидѣ́тели, ꙗ ѣ́зѣ́ свидѣ́тель, гл҃голетѣ́ гдѣ́ бѣ́з, ѣ́ще ѿ́ нача́ла, ꙗ нѣ́сть
 и́знїма́и ѿ́ рѸ́кѸ́ моѣ́ю: сотворю́, ꙗ ктѣ́о ѿ́вратїтѣ́а то́; тѣ́акѸ́ гл҃голетѣ́
 гдѣ́ бѣ́з, и́збавлѣ́нїа вѣ́сѣ́, сѣ́бїи и́нлѣ́вѣ́а.

Прѣ́мїрѣ́стїи соломо́новы чтѣ́нїе [глава́ г]:

Прѣ́внхѣ́ дѸ́шы вѣ́а рѸ́цѣ́а бѣ́жїей, ꙗ не прикѣ́снетсѣ́а и́хѣ́а мѸ́ка.
 непщевѣ́ннїа бы́ша бо ѿ́честѣ́хѣ́ безѸ́мныхѣ́ оубрѣ́тїи, ꙗ влѣ́нїсѣ́а
 ѿ́словлѣ́нїе и́сходѣ́а и́хѣ́а. ꙗ ѣ́же ѿ́ на́сѣ́а шѣ́стѣ́вїе сокрѸ́шенїе, ѿ́нї
 же сѸ́тъ вѣ́а мї́рѣ́а. ꙗбо прѣ́дѣ́а лицѣ́мѣ́а члѣ́вѣ́ческїмѣ́а ѣ́ще ꙗ мѸ́кѸ́ прїи́мѸ́тѣ́а,
 оубѣ́нїе и́хѣ́а безсмертї́а и́сполнено: ꙗ влѣ́нїа на́казани бы́вше, вели́кннн

бл҃годѣтельствовани бѣдѣтъ, ѳакѡ бѣъ и҃скѣсїи ѿ, и ѡбръѣте и҃хъ достѡйны себѣ. ѳакѡ златѡ въ горнїаѣ и҃скѣсїи и҃хъ, и ѳакѡ всеплѡдїе жер҃твенное прїаѣтъ ѿ. и во время посѣщенїа и҃хъ возсіаютъ, и ѳакѡ и҃скры по стѣблїю потекѣтъ. сѣдѣтъ ѳзыкомъ, и ѡбладаютъ людми, и воцрѣтса гдѣ въ нїхъ во вѣки. надѣющїисѧ на нѣ раздѣлютъ и҃стинѣ, и вѣрнїи въ любвѣ пребѣдѣтъ ѣмѣ. ѳакѡ бл҃гѣтъ и мл҃тъ въ прѣбныхъ ѣгѡ, и посѣченїе во и҃збранныхъ ѣгѡ.

Премѣрости соломѡновы чтенїе [главы ѣ и ѥ]:

Правѣдницы во вѣки живѣтъ, и въ гдѣ мзда и҃хъ, и попеченїе и҃хъ оѣ вышнѧгѡ. сегѡ ради прїимѣтъ цр҃твїе бл҃голѣпїа, и вѣнѣцъ доброты ѡ рѣкѣ гдѣни, занѣ деснїцею покрѣетъ ѿ, и мѣшцею защитїтъ и҃хъ. прїиметъ всеорѣжїе рвенїе своѣ, и коорѣжитъ тварь въ мѣстѣ врагѡмъ. ѡблечѣтса въ бронѣ правды, и возложїтъ шлемъ, сѣдѣ нелицемѣренъ. прїиметъ щїтъ неповѣдїмый, преподѡбїе: повстрѣтѣтъ же напрѣсный гнѣвъ ко орѣжїе: сповѡретъ же съ нїмъ мїръ на бездѣмныа. пойдѣтъ праволѣчныа стрѣлы мѡлїнны, и ѳакѡ ѡ бл҃гокрѣгла лѣка ѡблаковъ на намѣренїе полетѣтъ: и ѡ каменомѣтныа ѳростїи испѡлнь падѣтъ грады, вознегодѣетъ на нїхъ вода морскѧа: рѣки же потопѣтъ ѿ нагѡ. сопрѡтивъ стѧнетъ и҃мъ дѣхъ сїлы, и ѳакѡ вѣхоръ развѣетъ и҃хъ: и ѡпѣстошїтъ всю зѣмлю беззакѡнїе, и слодѣнство превратїтъ прѣтѡлы сїльныхъ. слышнтѣ оѣбѡ царїе и раздѣлїте, навѣкннтѣ сѣдїи концѣвъ землї. вѣдшїте держѡцїи мнѡжѣства, и гордѡщїисѧ ѡ народѣхъ ѳзыкомъ. ѳакѡ данѣ ѣсть ѡ гдѣ держѡва вѧмъ, и сїла ѡ вышнѧгѡ.

На лїтїн: стїхїры, гласъ ѧ. [вѣзантїево]:

Подвигомъ добрымъ подвизалса ѣсї, * и теченїе скончалъ ѣсї мѣченїа твоегѡ, * мѣнїче пантелеїмоне: * тѣмже въ вышнїхъ со л҃глы ликѣши, * достѡннѡ болѣзней твоїхъ прїемъ вышнее цр҃тво: * молї оѣбо, врачѣ всебл҃женне, * дароваѣти намъ велїю мл҃тъ. **Гласъ ѳ:**

Вѣ́нми пѣ́сенными добро́тами * тебе́, пантелеѣ́моне, почтѣ́мъ: *
 Крѣ́лесною красо́тою ѿ ду́шевною добро́тою свѣ́тлѠ просѣ́вающа, *
 о́умнымъ раче́нїемъ просвѣ́щенна * ѿ ра́зума хитро́стїю оукра́шенна, * ѿна
 во́зрастомъ, * вѣ́дца же смы́сломъ, * во́зрастшаго бжѣ́твенными о́уче́нїи,
 * ѿ стажа́вшаго хрѣ́ста о́уце́рдною любо́вїю;

Вѣ́нми пѣ́сньми тебе́, пантелеѣ́моне, возвѣ́личимъ, * ѿго́же па́че
 ѿсто́ятелѣ́ва словесы́ ѿ дѣ́лы просла́вн гдѣ́, * ѿ мно́жествомъ возвы́си
 чдо́веса, * ѿго́же заре́ю мно́гихъ даро́въ просвѣ́ти, * ѿ сла́вою вѣ́нцѣ́въ
 бжѣ́твенныхъ оукра́си, * ѿго́же въ вѣ́дахъ предста́теля тре́бующимъ даро́ва
 * хрѣ́то́ва бѣ́з насъ, ѿмѣ́а ѿ вѣ́лю мѣ́тъ;

Вѣ́нми похва́льными пѣ́сньми * тебе́, пантелеѣ́моне, возвѣ́личимъ, *
 Крѣ́топодобною бѣ́госты́нею ѡ́заренна, * ѿ подаю́ща всѣ́мъ
 просѣ́вымъ вѣ́лю мѣ́тъ, * бжѣ́твеннымъ тезоименѣ́ствомъ оукра́шенна, *
 ѿ дѣ́лы всемѣ́тнѣ́ваго показанна, * ѿа́кв прино́теку́щаа рѣ́ка воды́
 живы́а, * ѿцѣ́лѣ́нїа проли́вающа при́текаю́щимъ къ тебе́ съ вѣ́рою;

Гла́съ ѿ. Самогла́сенъ. [Гѣ́рманово]:

Все́свѣ́тлаа мѣ́нника па́мать * сї́аетъ ѿа́кв сѣ́нце концѣ́мъ, * ѿ
 не́преста́ннѠ подава́етъ вѣ́рнымъ ѿцѣ́лѣ́нїа, * неа́дги ѡ́гоня́ющн ѿ
 стра́сти ѿцѣ́лѣ́ющн: * мо́литсѧ во при́снѠ пантелеѣ́монъ хрѣ́стѠ бѣ́з,
 дарова́ти ду́шамъ на́шимъ вѣ́лю мѣ́тъ. **Сла́ва, гла́съ то́йже. [Вѣ́зантїево]:**

Прї́идїте мѣ́нниколо́бцы, * ѿднѣ́номъ а́дреннѠ ве́нъ во́схва́лимъ
 Пе́трѠтѠте́рпца хрѣ́това, * по бѣ́гочѣ́тїи до́брѣ́ подви́гшасѧ, * ѿ
 по́честїю побѣ́дною ѡ́дѣ́авшасѧ, * свѣ́тїльника вселѣ́нныа, * ѿ
 прино́сїа́ющю свѣ́здѠ цр҃кве. * тѣ́мже ѿ къ немѠ во́пїю́ще рече́мъ: *
 пантелеѣ́моне, мѣ́нниче сла́вне, * бж҃ди на́мъ ду́шамъ же ѿ тѣ́ломъ сї́сене́е,
 * ѿ покрѣ́въ недви́жимъ, * мо́ласѧ ко гдѠ ѡ́ насъ не́преста́ннѠ, * во ѿ́же
 сї́стїи на́съ. **И ны́нѣ, вѣ́орѣ́ченъ, гла́съ то́йже:**

Бл҃жїмъ тѧ, вѣ́це дѣ́во, * ѿ сла́вимъ тѧ вѣ́рнїи по до́лгу, * гра́дъ
 не́поколебї́мый, * стѣ́нѠ нево́борї́мю, * тѣ́вѣрдю предста́тельнїцѠ *
 ѿ при́бѣ́жнице́ ду́шъ на́шихъ.

На стѣхѡвнѣ: стѣхѣры, гласъ ѿ.

[Пѡ: Нѣныхъ чинѡвъ:]*4

Доблаго страдалица пантелеїмона, * по бл҃гочѣтїи подвижавша, * прїидїте, людіе, воспоїмъ гл҃голюще: * радѡица, твѣрдый вѣры побѡрникъ по прѡрѡцѣхъ и апѡлѣхъ: * радѡица, хрѣта въ себѣ имѣвый, подобаца дѣлы павла: * радѡица, плавающимъ небѡрное пристанище: * радѡица, наша похвало * и цркви вѣрныхъ радѡванїе.

Стѣхъ: Прѣникъ ѡакѡ фїніѣхъ процвѣтѣтъ, * и ѡакѡ кѣдръ, ѡже въ лїванѣ, оумножитца.*5

Ѧмлнчества добрую стезю ѡверѣтъ, * млтїю хрѣтовою помазавъ срѣце, * болѣзни цѣлиши просящимъ оусерднъ, * ѡнюдѡже и оумершаго воздвїглъ ѣси млтвами твоїми, * и воспрїалъ ѣси нѣное црѣвїе, * пантелеїмоне всебл҃женне.

Стѣхъ: Насажденн въ домѣ гднн, * во двѡрѣхъ бѣа нашегѡ процвѣтѣтъ.*6

Стѣрпѡтѣрпца хрѣтова похвалнмъ, * мудраго пантелеїмона, * ѡже смїа оуби сілою крѣтною, * и млтвами ѣрмолаевыми ѡтрока воскреси, * и нецїеннымъ посрамїи мудрости словеса, * ѡже и молїтца непрестаннъ * вѣмъ подаѣти согрѣшенїй прощѣнїе.

[Ѧны стѣхѣры, гласъ ѣ. [Поѣмыа въ рѣстѣнї ѡвнѣтели стѣгѡ великомѣнника пантелеїмона, на ѡдѡнѣ]:*7

Радѡица, пантелеїмоне мудре, * матернее возлюбивый бл҃гочѣтїе, * ѡтца же нечестїе возненавидѣвый, * и ко бл҃гочѣтїю бѣгомѡдрыми сегѡ наставивый оубѣщанїн, * цїеннѣйшимъ ѣрмолаемъ * наѡченъ вѣрѣ совершеннѣйше, * оугрызѣнна же ѣхїдною и оумерцвлѣнна ѡтрока * млтвѡю твоєю воздвїгнувый, * смїа вїднмаго растерзавъ и невиднмаго, * хрѣта молн, чѡдѡдѣйственникъ, * дарѡвѣти намъ вѣлю млтъ.

*4 подобан овде и даѣе додат [...] према руком дописаном подобану у кориштеном издању.

*5 Пс. 91,13.

*6 Пс. 91,14.

*7 могу се певати на Литїји без стихова.

СѢ́ТІХЪ: ПРѢ́НИКЪ ꙗ́КѠ ФІ́НІ́ѢЪ ПРОЦВѢ́ТѢ́ТЪ, * ꙗ́КѠ КЕ́ДРЪ, ꙗ́ЖЕ ВЪ ЛІ́ВАНѢ́, ОУ́МНО́ЖИТСЯ.*⁸

РА́ДЫ́СА, ПА́НТЕЛЕ́ИМОНЕ ТВѢ́РДЕ, * ДОБЛЕ́МЪДРЕННѢ́ ПРЕДСѢ́ВЫЙ СЪДА́ЦЕМЪ * ꙗ́ ПРѢ́ДЪ СІ́МЪ ВЕЛЕГЛАСНѠ ХРІ́ТѢ́ І́СПОВѢ́ДАВЫЙ, * БѢ́А І́СТИННАГО, ТРЕБЛѢ́ЖЕННЕ, * НИКА́КОЖЕ ОУ́СТРАША́СА * СТРА́ШНЫХЪ О́РЪДІ́Й МЪЧЕ́НІА, * НО ПРѢ́ТЕРПѢ́ВЪ МЪЖЕСТВЕННѢ́ БІ́СНІА, * О́ПАЛЕНІА́ ЖЕ ꙗ́ СТРОГАНІА́, * КИПА́ЩЕЕ О́ЛОВО ꙗ́ ВСЕОКРЪ́ШІТЕЛЬНОЕ КÓЛО, * ВОРЕ́НІЕ СО СЪВѢ́РМНІ ꙗ́ ВОДО́Ю, * БЖІ́ТВЕННЫА́ ЖЕ ГЛАВЫ́ ОУ́СѢ́ЧЕ́НІЕ, * ДЕРЗНОВЕ́НІЕ ОУ́БѠ І́МѢ́А КО ГДѸ́, * ТОМЪ́, ВЕЛИКОМѢ́НИЧЕ, МОЛІ́СА * ДАРОВА́ТИ НА́МЪ ВЕ́ЛІЮ МЛѢ́ТЬ.

СѢ́ТІХЪ: НАСА́ЖДЕ́НИ ВЪ ДОМѸ́ ГДІ́НИ, * ВО ДВО́РѢХЪ БѢ́А НА́ШЕГѠ ПРОЦВѢ́ТѸ́ТЪ.*⁹

РА́ДЫ́СА, ПА́НТЕЛЕ́ИМОНЕ БЛГО́СЕРДЕ, * СЪ НѢ́СѢ ПО ДОСТОА́НІЮ ПРІ́ЕМЫЙ Ѡ́ ВСЕМЛѢ́ТНИВАГО СІ́СА * І́МЕНОВА́НІЕ ВСЕМЛѢ́ТНИВАГѠ, * Ё́ЖЕ ОУ́ВѢ́РЖЕШИ ДѢ́ЛЫ ВОІ́СТИННЪ́, * ВСѢ́ХЪ МІ́АДѠ, КЪ́ ТЕБѢ́ ПРИТЕКА́ЮЩИХЪ, * ВРАЧѸ́ СКО́РЫЙ НЕДЪ́ГЮЩИХЪ, * І́СЦѢ́ЛЕНІ́Й РѢ́КО ПРИНО́ТЕКЪЩАА́, * І́СТОЧНИ́ЧЕ ЧДѢ́СЪ НЕИЗЧЕРПА́ЕМЫЙ, * МѢ́НИКѠВЪ́ ПОХВАЛО́, БЕЗСРѢ́БРЕННИКѠВЪ́ СЛОВО́, * ХРІ́ТѸ́ МОЛІ́СА, ЦѢ́ЛЕ́БНИ́ЧЕ, * ДАРОВА́ТИ ВЕ́ЛІЮ МЛѢ́ТЬ. **СЛА́ВА, ГЛАСЪ́ І́. [ВЪ́ЗАНТІ́ЕКО]:**

МА́ТЕРНЕЕ ВОЗЛЮ́БИВЪ́ БЛГО́У́ПІ́Е, * О́ТЧИМЪ́ ЖЕ БЕЗБО́ЖІЕМЪ́ ВОЗГНѸ́ША́ВСА, * ВРАЧѸ́ ДЪ́ШЪ́ ВО́ННЪ́ БЫ́ВЪ́, ВРАЧЕ́БНѢ́ СЕБѢ́ НАКАЗА́АЪ Ѣ́СН: * ꙗ́ БЖІ́ТВЕННОЮ БЛГѸ́ТІЮ́ ВО О́БОНЪ́ХЪ БЛГО́ИСКЪ́ЩЕНЪ́, * СТРѢ́ТѢ́Й ВСЕГЪ́БИТЕ́ЛЬ ꙗ́ ДЪ́ШЪ́ ВРАЧѸ́ ПОКАЗА́АЪ Ѣ́СН: * НО ꙗ́КО́ЖЕ ВО СТРАДА́НІ́ИХЪ ТВѢ́РДОЕ, * ꙗ́ ВЪ́ МЛѢ́ТВАХЪ ПРИНО́ПРЕБЫВА́ТЕЛЬНОЕ СТА́ЖА́ВЪ́, * ПА́НТЕЛЕ́ИМОНЕ, МѢ́НИ́ЧЕ ХРІ́ТО́ВЪ́, * ПРИЛѢ́ЖНѠ МОЛІ́ СІ́СѢ́ТІСА́ ДЪ́ША́МЪ́ НА́ШЫМЪ́. **І́ НЫ́НѢ́, ВГО́РЧЕНЪ́, ГЛАСЪ́ ТÓЙЖЕ:**

БЕЗНЕВѢ́СТНАА́ ДѢ́О, * ꙗ́ЖЕ БѢ́А НЕИЗРЕ́ЧЕННѠ́ ЗАЧЕ́НШИ ПЛО́ТІЮ́, * МѢ́ТИ БѢ́А ВЫ́ШНАА́ГѠ, * ТВО́ИХЪ́ РАВО́ВЪ́ МОЛЬБЫ́ ПРІ́ИМНІ́, ВСЕНЕПО́РОЧНАА́, * ВСѢ́МЪ́ ПОДА́ЮЩИ Ѡ́ЧНИЦЕ́НІЕ́ ПРЕГРѢ́ШЕ́НІ́Й: * НЫ́НѢ́ НА́ША МОЛѢ́НІА́ ПРІ́ЕМЛЮ́ЩИ, * МОЛІ́ СІ́СѢ́ТІСА́ ВСѢ́МЪ́ НА́МЪ́.

* Пс. 91,13.

* Пс. 91,14.

По ѿ-и стіхологін: сѣдальнѣ, гласъ ѿ.

[По: Вознесыйся на крѣстъ:]

Ико вѣрна хрѣстова непобѣдимого и борца мужественнѣйшаго, * тѣмъ
и всѣмъ вѣрнѣмъ восхваляемъ, мѣникъ доброты, * вѣрою празднующе
сѣбѣю пѣмать твою, мѣниче всехвалне: * чѣтныя же подвиги согласенъ
славословимъ, мѣрице, * и спсителя хрѣста величаемъ. **Гласъ, гласъ тойже:**

Пострадалъ еси мужественнѣ за хрѣста, * и вѣрѣ проповѣдавъ оцѣмъ
твоимъ: * извлекъ еси того, всехвалне, изъ рока нечестія, * и
мучителей не оубоавъ безбожнаго оумышленія, * демонъ пограмилъ
еси безцѣльнѣ дерзость. * сегѣ ради блѣтъ ѿ хрѣста стѣжалъ еси
врачевати болѣзни * и изгонити дѣхъ вражіа, пантелеймоне всехвалне, *
молиша хрѣстѣмъ бѣгъ прегрѣшеній ѡставленіе даровати * празднующимъ
любовію сѣбѣю пѣмать твою. **И нынѣ, вѣорченъ, гласъ тойже:**

Родилъ еси неизреченно бѣга, * прежде вѣкъ ѿ оцѣмъ возсіявшаго, *
и въ послѣднѣмъ временѣ ѿ чрева твоего, вѣце, гавльшагося: *
свѣтъ во ѿкровеніе гавльшамъ и спсѣніе всегѣмъ міра, * въ просвѣщеніе во
тьмѣ сѣдальнымъ * и оутѣшеніе вѣрою поючимъ тѣмъ. * сегѣ оубо моли
просвѣтити мѣмъ вѣцѣ свѣтомъ разумѣ, * и подати срѣдѣ моему оумленію
* да ѡмыю слезами грѣхъ мой.

Полъелѣй и величаніе:

Величаемъ тѣмъ * стѣпотоерпче стѣбій, * великомчниче и целѣбниче
пантелеймоне: * и чѣмъ чѣтнѣмъ страданіа твоѣ, * гаже за хрѣста
претерпѣлъ еси.

Псаломъ избранный:*¹¹

[Дѣица ѿ-и:] **Бѣгъ намъ привѣжице и сила:***¹² [Дѣица ѿ-и:] **Помощникъ въ скорбехъ**
ѡбрътшихъ ны сѣмъ.*¹³ [ѿ] **Сегѣ ради не оубоимся, внигда смѣцѣтца**

¹¹* према „Зборнику црквенихъ богослужбенихъ песама“, Св. архијер. Синод СПЦ, 3. (репринтно)
издање, Београд 2013. г. стр. 446-447.

¹²* Пс. 45,2а.

¹³* Пс. 45,2б.

земаля.*¹⁴ [ѳ] **Б**же, ктò оуподобитца тебѣ; да не премолчиши, ниже
 оукротиши, бже.*¹⁵ [ѳ] **И**акъ еє, врази твои возшумѣша, и ненавидѣши
 тѣа воздвигоша главоу.*¹⁶ [ѳ] **Н**а люди твоѣ лѣкавноваша волею, и
 совѣщаша на стѣи твоѣ.*¹⁷ [ѳ] **П**оложиша трѣпѣа рабѣмъ твоимъ, брашно
 птицамъ небеснымъ.*¹⁸ [ѳ] **П**лѣти прѣбныхъ твоихъ свѣрѣмъ земнымъ.*¹⁹
 [ѳ] **П**роліаши кровь ихъ ѣакъ вода.*²⁰ [ѳ] **И**акъ тебѣ ради оумерцѣла
 єсмь весь дѣнь.*²¹ [ѳ] **В**мѣнихомъ ѣакъ овцы заколенїа.*²² [ѳ] **П**оложилъ
 єси насъ въ прѣтчѣа во ѣзыцѣхъ.*²³ [ѳ] **И** быхъ ѣзвѣнъ весь дѣнь.*²⁴ [ѳ]
Разжѣглъ єси ны, ѣакоже разжизаетца сребро.*²⁵ [ѳ] **П**рондохомъ
 єквозѣа о҃гнь и вода, и извѣлъ єси насъ въ покой.*²⁶ [ѳ] **В**еселихъ
 єа гдѣ и радѣхъ прѣни.*²⁷ [ѳ] **И**акъ гдѣ въ родѣ прѣныхъ.*²⁸ [ѳ] **И** наслѣдїе
 ихъ въ вѣкѣхъ вѣдетъ.*²⁹ [ѳ] **В**озвѣаши прѣни, и гдѣ оуслыша ихъ.*³⁰ [ѳ] **С**вѣтъ
 возїа прѣникѣа, и правымъ срѣемъ веселїе.*³¹ [ѳ] **В**ъ пѣмѣтъ вѣчнѣю
 вѣдетъ прѣникѣа.*³² [ѳ] **С**тѣимъ, иже сѣтъ на землѣ єгѣ, оудикѣ гдѣ
 всѣа хотѣнїа своѣа въ нихъ.*³³ [ѳ] **Д**ивѣнъ вѣтъ во стѣихъ
 своихъ.*³⁴ [ѳ] **П**рѣникѣа ѣакъ фїніѣа процвѣтетъ, ѣакъ
 кѣдръ, иже въ лїванѣ, оумножитца.*³⁵ [ѳ] **В**озвеселитца

14* Пс. 45,3а.

15* Пс. 82,2.

16* Пс. 82,3.

17* Пс. 82,4.

18* Пс. 78,2б.

19* Пс. 78,2в.

20* Пс. 78,3а.

21* Пс. 43,23а.

22* Пс. 43,23б.

23* Пс. 43,15а.

24* Пс. 72,14а.

25* Пс. 65,8б.

26* Пс. 65,12б.

27* Пс. 31,11а.

28* Пс. 13,5б.

29* Пс. 36,18б.

30* Пс. 33,18а.

31* Пс. 96,11.

32* Пс. 111,6.

33* Пс. 15,3.

34* Пс. 67,36а.

35* Пс. 91,13.

прѣ́никъ ѡ гдѣ́ и оупова́етъ на него̀:*³⁶ [к] **И** похва́лѣтѣ всѣ́ пра́вѣи
срѣ́емъ.*³⁷

[а] **Сла́ва, [к] и ны́нѣ:**

Аллилу́ѡ, аллилу́ѡ, аллилу́ѡ: сла́ва тебѣ́, бже́. [Три́жды.]

По полѹе́лен: сѣ́даленъ, гла́съ ѡ́.

[По́: **И**вѣ́стѣ ѿ́ днѣ́съ:]

Торжествѹю́тъ днѣ́сь собо́ри вѣ́рныхъ, * ѿтны́ѡ по́двиги твоѡ́,
паи́телеймо́не стѣ́гопѣ́рпче, просла́вля́юще живо́тода́вца, *
ѡбѣ́вшаго тебѣ́ крѣ́пкаго на́мъ предста́теля. [Два́жды.]

Сла́ва, и ны́нѣ, бго́рченъ, гла́съ то́йже.

[По́: **С**ко́рѡ предва́рѣ:]*³⁸

Мѣ́рь вѣ́ю тѡ́ свѣ́мы всѣ́, * дѣ́ѡ вои́стиннѡ́ и по рѣ́чѣѣ́
ѡвльшѹю́сѡ, * любо́вѣю при́тека́ющѣи къ твоѣ́й блго́сти: * тебѣ́ бо
ѡма́мы грѣ́шнѣи предста́тельницѹ́, * тебѣ́ ста́жахо́мъ въ напѡ́стѣхъ спѣ́сѣ́нѣ,
* ѡдѣ́нѡ́ всенепоро́чнѡ́.

Степѣ́нна, ѡ́-и антѣ́фѡнъ ѡ́-гѡ гла́са.

Прокі́менъ, гла́съ ѡ́:

Прѣ́никъ ѡ́къ фѣ́нѣ́х проца́ѣтѣ́тъ, * и ѡ́къ ке́дръ, ѡ́же въ лѣ́ванѣ́,
о́умно́житѣ́. *³⁹

**Сѣ́чъ: На́сажде́ни въ до́мѡ́ гдѣ́ни, * во дво́рѣхъ бѣ́ѡ на́шегѡ
проца́ѣтѣ́тъ.*⁴⁰**

Всѡ́кое ды́ханѣ́:

³⁶* Пс. 63,11а.

³⁷* Пс. 63,11б.

³⁸* овде као и претходно подобан дајемо према руком дописаном подобану у кориштенем издању, а иначе овај богородичан је у савременим руским издањима 1. гласа и подобана: **Г**рѡ́въ тво́й, сѣ́е:

³⁹* Пс. 91,13.

⁴⁰* Пс. 91,14.

Ѣѡліе ѡ лѡкнѣ, зачало ѣс.*41

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: внимайте ѡ члвчкѣхъ. [ка,кѣ] возложатъ на вы рѡкнѣ своѣ, и ижденутъ, предающе на сѡнмица и темницы, ведомы къ царемъ и владыкамъ, имене моего ради. [гѣ] прилѡчатъ же вамъ во свидѣтельство. [аѣ] Положите оубо на срѣцахъ вашихъ, не прежде побѣдите ѡвѣщавати: [ѣѣ] ѡзъ бо дамъ вамъ оустѣ и премѡрость, ѣиже не возмогутъ противитисѣ, или ѡвѣщати вси противлѡщисѣ вамъ. [ѣѣ] Предани же бѡдете и родитѣли, и братїею, и родомъ, и дрѡги, и оумертвѡтъ ѡ васъ. [ѣѣ] И бѡдете ненавидими ѡ всѣхъ имене моего ради: [иѣ] И власъ главы вашей не погибнетъ. [аѣ] Въ терпѣнїи вашемъ стѡжитѣ души вашѣ.

По и-мъ ѡалмѣ, глаголъ ѳ:

Глаголъ: Млѣтвами стѡгѡ великомѣнника пантелеїмона, млѣтвѣ, * ѡчиисти множества согрѣшенїи нашихъ. **И нынѣ:**

Млѣтвами вѣы, млѣтвѣ, * ѡчиисти множества согрѣшенїи нашихъ.

Стїхъ: Помилуй мѣ, бже, по величїи млѣти твоеї, * и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчиисти беззаконїе мое. **Стїхїра, глаголъ ѳ:**

Млѣтвѣаго хрѣта, пантелеїмоне, * молї нынѣ, врачѣ бжїи, * избавити мѣ стѣтїи * и помилувати мѣ. **И [инаѡ] стїхїра, глаголъ ѳ. Самоглаголъ:**

Розсїа днѣсь славнаѣ пѡмѡть твоѡ, пантелеїмоне многострадѡльнѣ, * созыкѡущи насъ, празднолюбцевъ, * на хвалѣ и славу хрѣта бгѡ нашего, * въ тебѣ источникъ чдѣсѣ намъ гѡвльшемѣ: * тѣмъ притекающе къ рацѣ мощей твоихъ, * исцѣленїи дарованїѡ прїемлемъ, * вѣнчавшаго тебѣ спѣс хрѣта воспѣвѡюще во вѣкнѣ, * непрестѡннѡ славаще.

Канѡнъ вѣы, со ірмосомъ, на ѣ, и стѡгѡ двѡ канѡна на и.

Канѡнъ пѣрвый, глаголъ ѳ, ѣгѡже краегранѣїе:

Пантелеїмона, всензрѡднаго мѣнника, поѡ.

Творѣнїе Ѳеофанѡво.

41* Лк. 21,12-19 (зач. 106).

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Во глубинѣхъ постла ѿногдѣ * фараонѣтское всебѣнство прешрѣженнаа
сѣла, * воплѣщшееса же слово всебѣннѣ грѣхъхъ потребѣло ѣсть: *
препрослѣвленнѣ гдѣ, славиши бо прославиши.

Припѣвъ: СѢ́ЫИ великомѣниче ꙗ цѣлѣбниче пантелеѣмоне, * моли бѣга
ѡ насъ.

Престѣпль оусердѣши ко хрѣту, * прѣжде скончаниа ѣже ѡ хрѣтѣхъ,
мертвецѣа пѣрвѣхъхъ воздвигла ѣси: * нынѣ же ма, пребогѣте,
оумерщвлѣна грѣхѣхъхъ оугрызѣнѣемъ, * твоими млѣтвами, ѿ
пантелеѣмоне, ѡживотвори.

Розсѣла ѣакоже свѣзда, * носѣа во ѿности стѣрѣстнѣи ꙗ бѣгомѣдрѣи
рѣзѣмъ: * добротѣю же тѣла блѣголѣпѣе души стѣжѣвъ, *
препрослѣвленномъ словѣхъ гдѣи ѣси прѣкрасенъ.

Оумерщвишиши мирѣ, ꙗ во хрѣта, блѣженне, ѡдѣлѣши бѣнею крѣщенѣа, *
бѣлѣхъ ѣси бѣгонѣенъхъ ѡрганъхъ, ꙗ прѣѣтелище дѣнѣства дѣхъ, * всѣмъ
оугождаѣа, всѣхъхъ оуврачѣла недѣги.

Прѣмѣротѣ сестрѣхъхъ себѣхъхъ прѣтворѣвъ, * ꙗ причѣстникъхъ жѣзни ведѣмъ,
* ѡ неѣа почтѣлѣа ѣси, * ꙗ вѣнцѣмъ дарованиѣ оукрасиши ѣси, *
бѣжѣтвенныа зарѣ, блѣженне, ѡблѣстѣла свѣтлѣстѣю. **Бѣгѣченъ:**

Блѣбѣнѣми, прѣстѣла ѣтаа, * ѣстѣствѣо оудѣлено прѣлѣшаниѣмъхъ бѣвшѣе
ѡ зѣндѣтелеа, * хрѣта рѣждаши вѣнчѣла ѣси, ꙗ тѣлѣниа свѣбодѣла
ѣси. * тѣмъже радѣющѣа, вси вѣрѣни тѣа оублажѣемъ.

Иъз канѣнъхъ, глахъ ѧ [поѣмый въ рѣсѣтѣхъ ѡбѣтели сѢ́АГѠ великомѣника
пантелеѣмона, на ѧдѣнѣхъ].*42

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

ѿверзѣ оустѣа моѣа, * ꙗ наполишиши дѣа, * ꙗ слово ѡрыгни црѣнѣхъ
млѣри, * ꙗ гдѣи свѣтлѣ торжѣствѣла, * ꙗ воспоѣ радѣла тоѣ чдѣла.

42* налази се у 2. кориштѣном изворнику, а у 1. га нема.

Съ мѡѵѣемъ славному и мѣіамъ бѣгомѰдрю, * днѣсь не глѰбннѰ чермнѰю, но морѣ прѣходѰще дѡблестей и чѰдѣсъ великаго въ мѣнницѣхъ, * того воспоимъ, радѰующема.

Законъ похваленїи побѣждѰется свѣтлостїю нрава твоего и подвигѡвъ величествомъ, * ѳдинъ хрѣтосъ достѡннѡ славити тѰ вѣстѣ * бжѣтвенною ѡ себѣ свѣтлостїю.

Днѣсь прѰзднѰется нїкомидїа и сїа ѡбїтель твѡа, пантелеїмоне, * всѰакомѰ градѰ и ѡбїтели вѣрныхъ спрѰзднѰющимъ пѰмать твою * и ѡ тебе прѣстѰю трѣцѰ величѰющимъ. **Бѣорѣенъ:**

Свѣтъ рѡдшаа бжѣтвенный и не вечернїи, * дѰшї моеа зѣницы просвѣти, приснодѣо, * пѣти тѰ со свѣтлымъ въ стрѣтѡтерпцѣхъ цѣлїтелемъ нашнмъ, всепѣтаа. **Ватавіаїа: по ѡѰтавѰ.**

Пѣснь ѳ. Ірмосъ:

Процвѣла ѳсть пѰстына, ѳако крїнъ гдї, * ѳзбыческаа неплодѰщаа црѣковь, * пришествїемъ твоимъ, * въ нейже ѡѰтвердїса моѣ срѣце.

Словеса дѰха ѡѰслышавъ, * бѰлъ ѳси ѳако земля добра и блѣгоплоднаа, * прїемый сѣма многоцѣнно, * и роднвыи, трѣблѣженне, сїсѣнїе дѰшамъ.

ОѰмертвїлъ ѳси мѰдрѡвнїе смїїна ѡѰгрызѣнїа, * и дѰшѰ ѡжнвїлъ ѳси, бѣодохновѣннѡ возродївса, * и црѣо всѣхъ предстоа.

Пограмїлъ ѳси безбѡжное мѰчїтелей повелѣнїе, * и ко хрѣтѰ прїтѣклъ ѳси: * вмѣстѡ всѣхъ сегѡ стѰжавъ, * и бѰлъ ѳси, бѣомѰдре, великїи кѰпецъ.

Матере твоеа блѣгѡчїте возлюбель, славне, * ѳтчее же возненавїдѣлъ ѳси безбѡжїе многомѰтѣжное, * ѳако имѣа разѰмъ, лѰчшее нѰбрѰлъ ѳси. **Бѣорѣенъ:**

Носнї бжѣтвеннымъ манѡвѣнїемъ всѰо тѰварь, гдѰ, * на рѰкѰ нѡснтса твоею, дѣо. * ѳгѡже нынѣ моли * нѰбѰвити ѡ бѣдѰ поѡцыа тѰ.

Інх. Ірмѡсѣ:

Твоѡ пѣснословцы, вѣце, * живый и незавѣстный истѡчнице, * лики себе совокѹпльшыѡ дхѡвнѡ оутверди, * въ вжѣтвеннѣй твоѣй славѣ * вѣнцѣвъ славы сподоби.

Презрѣвъ краснаѡ мѡра, * красенъ, ѡакѡ шипѡкъ, гавнѡса ѣси, * ввензрѡдне, * оутвердившѹ тѣи срѣце своѣ въ любви хрѣта, * желаній краѡ.

Матере твоѣѡ блгочѣтїе возлюбѣль, славне, * возненавидѣлъ ѣси словесѣтїе ѡтца, ѡакѡ пѡгубное, * и того ко блгочѣтїю вѣгомѹдрѡ привѣлъ ѣси.

Тобѡю, пантелеймоне, прославѡса гдѣ, во стѣѣй трѣцѣ славымыи: * на нѣси прославѡвъ тѡ, * и на земли славноѹ творѡ пѡмѡть твоѡ.

Вѣорченъ:

Млѣтвами млѣти тезоименѣтагѡ мѣника * низпослѡ намъ, гпѣже, вжѣтвеннѹю млѣть * ѡ воплощшагѡса изъ тебе млѣти радѡ.

Сѣдѡленъ, гласъ ѡ.

Пѡ: Оудивѡса іѡсифъ:

Доблаго страдальца блгочѣтѡ хрѣтова * восхвалимъ свѣтлѡ, * пантелеймона вѣрнѡи, * ѡллыи и пѣньми и пѣсньми дхѡвными, * ѡмже мѹчѣтельство невѣдимагѡ врага силою вжѣтвенною попрѡса, * и недѹгѡвъ исцѣленїе богѡтнѡ ѡ гдѡ дарѡвѡса, * творѡщымъ вѣрнѡ вжѣтвенный и чѣтнѡй праздникъ ѣгѡ.

Слава, гласъ и подобенъ тѡйже:

Ермоѡѡ мѹдрагѡ, мѣниче, словесъ послѹшалъ ѣси: * и ѡставилъ ѣси ѡбѣтїе хѹдѡжество земное, * ѡакѡ мерзико, ѡакѡ некрѣпко, ѡакѡ гвѣтельно, * ѡмѣѡ хрѣтѡвыѡ страсти, оучѣнїѡ жизни въ срѣцы твоѣмъ, * ненсцѣльнѡ страждѹщымъ здравїе, пантелеймоне, дарѡѡ. * чѣмже молиѡ ѡ творѡщѡихъ любѡвїю пѡмѡть твоѡ.

И нынѣ, вѣорченъ, гласъ тѡйже:

Треволѣніи стѣтніми, безсѣстныи ѡзъ ѡбдѣрѣемь, * ѳтаа,
 призываю тѣа тѣпѣ: * да не презриши мене ѡкаѣннаго
 погѣбѣти, бѣздѣ мѣрдѣа рѣждши, * рѣзвѣ во тебѣ надежды не ѣмамъ. *
 да не врагѣмъ оубо ѡбѣдованіе и смѣхъ, * надѣавѣа на тѣа, ѣвлюѣа: *
 ѣбо мѣжешъ, ѣлікѣ хѣщешъ, * ѣакѣ мѣти сѣщи всѣхъ бѣа.

Пѣснь Ѱ. Ірмѣсѣ:

Пришѣлъ ѣси Ѱ дѣвы, * не ходѣтай ни ѡггѣа, * но самъ гѣи,
 воплѣщѣа: * и спѣлъ ѣси всегѣ ма члѣвѣка. * тѣмъ зовѣ ти: * слава
 силѣ твоеѣ, гѣи.

Послѣдѣа вѣщѣ любовію, * растѣчилъ ѣси богѣтѣтво нищымъ, * себѣ
 ѡбнажѣа къ стѣданію, * ѣже и прошѣлъ ѣси, * вѣчныа надежды
 провѣдѣвѣ.

Хвалѣніа бѣѣ жѣртѣѣ принѣлъ ѣси, * ѣвѣ возгѣдѣавѣа ѣдѣльскихъ
 хѣтѣвѣ: * все же шѣтаніе нечѣстѣвѣхъ, * стѣтѣтѣрѣпѣе, попрѣлъ ѣси.

Гнѣдѣсѣмымъ зѣвистію и гнѣвомъ борѣнымъ, * непоборѣмѣю силѣ
 сѣимъ предѣставѣлъ ѣси, мѣнѣе, * и повѣдѣлъ ѣси сѣчѣстѣвѣе
 тѣмлѣніе, воѣрдѣжѣвѣа.

Иже стѣрѣа сѣмѣѣна рѣкѣми держѣимыи, * стѣрѣа тѣа гѣгѣлы,
 панѣтелеѣмѣне, оубѣи къ бѣтѣвенномѣ разѣмѣнію, * и ко многѣхъ
 спѣсѣнію и ѣзѣвѣлѣнію.

Бѣорѣченъ:

Юныа и дѣвѣы во слѣдѣ тебѣ потѣкѣша, * дѣѣ и ѡтѣроковѣцѣ тѣа и
 мѣтѣръ зѣрѣце: * ѣдіна бо ѡѣѣ во ѣдіно собѣрѣла ѣси * нескѣзаннѣ,
 бѣѣнеѣвѣсто.

Інѣ. Ірмѣсѣ:

Незѣлѣдныи бѣѣи совѣтѣа, * ѣже Ѱ дѣвы воплѣщѣніа * тебѣ,
 вѣшнагѣа, * прѣрѣокъ ѡѣѣкѣмъ оубѣмѣтѣрѣа зѣвѣше: * слава силѣ твоеѣ,
 гѣи.

Хотѣи всѣмъ спѣсѣніа и ѣстѣны познѣніа * ѣрѣмѣла тѣа гѣгѣлы,
 бѣѣѣзѣрѣаннѣ, оубѣи къ бѣтѣвенномѣ разѣмѣнію * и ко многѣхъ
 спѣсѣнію.

Ико ѡснѣхъ прекрасный, * въ цвѣтѣхъ юности бѣгоутиа, и рѣзума, и мѣрдїа ко всѣмъ исполнила еси, * бѣгодождаа въшнемъ и зовѣ: * слава силѣ твоѣй, гдѣ.

Ико имѣа дерзновѣніе къ бгѹ трїѹпостасномъ, * мѣрнамъ и премѣрнамъ бѣгаа просїи почитаюшымъ тѣ, великомчнице, * и ѡ тебѣ зовущымъ: * * слава силѣ твоѣй, гдѣ. **БѢОУЧЕНЪ:**

Коистиннѹ пѣче оумѣ естъ воплощенїе ѡ тебѣ, пречїтаа, сїа бжїа, * въ негѣже оувѣровавъ ѡ сїца, пантелеймонъ взыкаше: * слава силѣ твоѣй, гдѣ.

ПѢСНЬ Ѣ. ІРМОСЪ:

Просвѣщенїе во тмѣ лежащихъ, * спсѣніе ѡчѣннѣхъ, хрїтѣ, спсе мѣ: * къ тебѣ оутреню, црїю мѣра, * просвѣтї ма сїанїемъ твоимъ: * инѣгѣ бо, рѣзвѣ тебѣ, бѣа не знаю.

Радостнѣ подвиги подѣлаа еси мѣчїа, * ѡгражденъ сїлою бжїтвенною, * и терпѣнїемъ твердѣ мѣчїа подѣлаа, * радѣлаа вопїаа еси: * инѣгѣ бо, рѣзвѣ тебѣ, бѣа не знаемъ.

На подвигъ борьбы встѣпївъ, бжїенне, * бжїтвенною сїлою превозмоглаа еси * безбѣжнѣхъ нечестївое тиранство и неистовство идолобжїенїа, * ѡвелѣлаа во хрїта, сдѣїю и вѣнчатѣлаа подвигѣмъ.

Юношеско ты противленїе имѣа, * и твердостїю дшїи возставленїе стѣжаа, * всѣмъ гѣзвѣ доблественнѣхъ претерпѣлаа еси, * и мѣжескимъ, блаженне, оумѣмъ, * бжїтїю бжїтвеннагѣ крїта оукрѣплѣемъ.

Несогласное ѡрїнѣ вѣщанїе заблѣдшихъ, * нѣнымъ оученїемъ страдалецъ, * и мнѣгимъ спсѣнїю преслѣвнѣ бѣсть винѣвникъ, * твоимъ дѣнствомъ, хрїтѣ, оукрѣплѣемъ. **БѢОУЧЕНЪ:**

Речїаа премѣдрѣхъ и гаданїа всѣ, препрослѣвленаа, * и прѣрокѣмъ прѣречїаа, тѣ проображахѣ проявленнѣ * напоследокъ бѣти бжїю родитѣльницѣ: * инѣа бо, рѣзвѣ тебѣ, чїтыа не знаемъ.

Иѡнз. Іѡмѡсз:

Оужасѡшася всѣхъскаа * ѡ бжѣтвеннѣй слаѡѣ твоѣй: * ты бо, неискѡсобрѣчнаа дѣво, * имѣла єси во оутрѡбѣ надъ всѣми бѣга, * и родила єси безлѣтнаго сїна, * всѣмъ воспѣвающимъ тѣ * мїръ подавающаа.

Дѣлы оувѣритиса хотѣ въ вѣрѣ, * въ нейже ѿ єрмолаа ѡсѣненъ бѣ възвѣстїи, * ѡтѣмъ, оузрѣвъ же ѡтрѡча мѣртво, * млѣткою твоєю воздѣвѣвъ єси того, досточудне, * смїа же оумертвѣвъ єси.

Неисцѣльныа страсти єдинымъ хрїта призыванїемъ исцѣлающимъ тебе, * слѣпаго просвѣтилъ єси, треблѣженне, * прежде свѣтлагъ твоегѡ страдальчества * тѣрдоствъ показѡ вѣры. [Тѣченз:]

Неожѣнїа дѡшъ и тѣлесъ свободѣ рабы твоѡ, тѣце єдиносѡщнаа: * и сохрани ны, * неповрежденнїи искѡшенїи*⁴³ и * немраченїи*⁴⁴ стѣтїи, * пантелеїмона предстѣтельствомъ. Гѡорѣченз:

Невоорїимый покрѡвъ твоѡ, вѣще, * и застѡплѣнїе оублѣжаемаго нами великомѣчника: * да вѣдѡтъ прїснѡ съ нами, * сїсающе насъ ѿ всѣкагѡ навѣта врагъ видимыхъ и невидимыхъ.

Пѣснь ѿ. Іѡмѡсз:

Въ бѣзднѣ грѣхѡвнѣй валаася, * неслѣднѡю млѣрдїа твоегѡ призываю бѣзднѣ: * ѿ тлїи, бжѣ, мѣ возведѣ.

Иудылы лѣстныа ѡплеваа єси, * и возносїмѡю прѣлестъ оупразднїа єси, * чѡдодеїствѡа дївнаа, * и творѣ исцѣлѣнїа, бѣгомѡдре.

Бѣнѣчникъ показалъ єси, всензрѣдне, * сквозѣ во ѡгнь ты прѡшелъ єси и водѣ: * и на колесїи прѡтазѣемъ, * прѣславно погѡбѣвъ єси безѡмныа.

Мучїтелей сѡроствѡ низложївъ, * [и]*⁴⁵ недѡбѣ носїмаа бїснїа тѣлеснаа дѡшевною крѣпостїю: * пострадалъ єси, бѣгомѡдре, блѣтїю. Гѡорѣченз:

⁴³* моја измена, а у изворнику: поврежденнїи ѿ искѡшенїи.

⁴⁴* моја измена, а у изворнику: ѡмраченнїи.

⁴⁵* мој додатак ради осмишљавања.

Содрѣжай концы земли, ѿкъвѣтъ, * твоими рѣками, чѣла, * держится ѡписаніемъ чѣла, * иже бжтвеннымъ зракомъ неѡписанный.

И́нз. І́рмо́сз:

Бжтвенное сѣе и всечтнѡе * совершающе прѣзднество, * бгомѣдрин, бгомѣре, * прїидите, рѣками восплѣчимъ, * ѡ неа рѡждашагоа бга славнмъ.

Слѣпаго зрѣніе чѣлесное и дшесное показа того мѣника твѣрда, * тебе же, сѣе, чдодѣственника * и начало подвигѡвъ твоихъ за хрѣта, * иже доблественно совершилъ сѣи.

Мечемъ мужества твоего, доблемѣре, * разсѣкъ сѣи мѣчители коварства, * прецѣнїа же и всакое на тѣа шатанїе, * и смїа льстивомѣдреннаго главѣ сокрѣшилъ сѣи.

Словесы и дѣлїи ѿдальскую лѣтъ ѡбличаа, * привелъ сѣи ко свѣту трислнчнаго бгоначалїа мнѡгїа нїкомїдїицы, * пантелеїмоне бгосвѣтеле.

Бѣ́орченз:

Твое достоїніе, слово, неѡборїмо гави, * православнымъ людемъ побѣды подаа на враги, * мѣтвами бѣи и твоего побѣдонѡснаго мѣника.

Конда́къ, гла́сз ꙗ́:

Подражатель сый мѣтнѡваго, * и исцѣленїи блгтъ ѡ негѡ прїемъ, * стѣртопѣрпче и мѣниче хрѣта бга, * мѣтвами твоими дшесными наша недѣги исцѣли, * ѡгонѣ прїенѡ борца соблазны ѡ копїюцихъ вѣрнѡ: * спси ны, гдн.

І́ко́сз:

Безсребренника пѣмать, доблаго страдальца, вѣрнаго цѣлѣбника, * блгочтнѡ воспѡемъ хрѣтолюбцы, да прїимемъ мѣтъ, * паче же ѡквѣршиши, ѿкоже и азъ своѣ храмы: * дшамъ бо и чѣлѡмъ, возлюбленїи, исцѣлѣнїа подаваѣтъ. * потщїмса оубо, вѣрнаа братїе, * въ срѣцахъ нашихъ имѣти сѣгѡ крѣпость, * избавляюца ѡ лѣтн копїюцихъ: * спси ны, гдн.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Тѣлѣ златѣмѣ премѣдрѣа дѣтѣи не послѣжнѣша, * нѣ въ плáмєнь сáми пондѣша, * нѣ бѣги нѣхъ ѡбрѣгáша, * средѣ плáмєне козопнѣша, нѣ ѡросѣнѣ ѡ ѡгнѣ: * ѡуслѣшася ѡуже ѡуслѣтѣ вáшнѣхъ мѣтѣвѣ.

Закѣннѣ страждá нѣ побѣднѣвъ врагá, * прѣстáнище блáгѣтнѣшно сѣщѣимъ въ мѣри, славне, ѡбрѣвѣаеимъ бѣлѣ сѣи, * свѣтѣ же сѣщѣимъ во тѣмѣ житїа, * нѣ пѣтѣи надчїлѣ сѣи: * блáгѣнѣхъ бѣхъ ѡтѣцѣ нáшнѣхъ.

Блáженѣхъ сѣи нѣ добрѣ тѣбѣ сѣтѣ нѣнѣ, прѣвлáженне, * коспрїимшемѣ прѣвогáтнѣю нѣ блáженнѣю надѣждѣ твоѣю, * ѡуготѣвннѣю вѣрою гдѣви зовѣщѣимъ: * блáгѣнѣхъ бѣхъ ѡтѣцѣ нáшнѣхъ.

Стѣбѣхъ дѣшы нѣ прѣнѣхъ лїцы, * нѣ безплѣтнѣхъ чїни ѡгнѣстѣи прїаша, снѣковннѣа тѣа, блáженне: * мечѣмъ во ѡуслѣченѣ бѣвѣ во главѣ, поѣши рáдѣсѣа: * блáгѣнѣхъ бѣхъ ѡтѣцѣ нáшнѣхъ. **Бѣгѣченѣ:**

Орѣжїе сѣже прѣжде дрѣвѣа жнѣвтнѣагѣ нáсѣ ѡлѣчнѣшее, * нѣнѣ ѡбращáемо прїемлетѣ, знáменавшѣа крѣвїю, * нѣзѣ рѣбрѣ снѣа тѣвоегѣ нѣзшѣдшѣю, прѣнепорѣчнѣа: * блáгѣнѣа сѣи бѣа плѣтїю рѣждшáа.

Инѣ. Ірмосъ:

Не послѣжнѣша тѣвѣри бѣгомѣдрїи * пáче создáвшáагѣ, * но, ѡгнѣннѣе прѣценїе мѣжеснѣ поправше, * рáдовáхѣсѣа поѣще: * прѣпѣтнѣи ѡтѣцѣ гдѣ нѣ бѣхъ, блáгѣнѣхъ сѣи.

Да покáжетѣа дѣлы вѣра, * взыкáлѣхъ сѣи, славне, прѣдѣ ѡдрѣмъ рáзслáблєннáагѣ, * нѣ когѣ прнзѣвáнїемъ сѣи ѡбїе воздѣнзáетѣа, * тѣи сѣтѣ ѡтѣцѣ бѣхъ блáгѣннѣи.

Постыждѣнѣхъ вѣстѣ сѣлѣ мáжїмїанѣ, * зрѣа ѡ нѣмени хрїтѣвѣ хѣдáцѣа рáзслáблєннáагѣ, * не нѣмѣа же чѣтѣ прѣвѣцáтѣи, * по ласкáтѣлѣстѣвáхъ мѣкамъ прѣдáетѣ тѣа, поѣща: * прѣпѣтнѣи ѡтѣцѣ вѣже, блáгѣнѣхъ сѣи.

ТЕБѢ, НЕПОВЕ́ДІМЕ, ВЪ КОНО́ВЪ ІЗ КИПѢ́ЩИМЪ СЛОВОМЪ МѢ́ЧИТЕЛЬ ВЕ́РЖЕ,
 * НО ꙗВЛЕ́СА ЧѢ́ ГДѢ́ СѢ́ГНЬ ОУ́БО ОУ́ГЛІНѢ́, * СЛОВО ЖЕ ОУ́СТѢ́ДІВЪ, ПѢ́ТИ
 ЧѢ́ ВОЗВѢ́ДИ: * ТРІ́ИПОСТА́СНЫЙ СѢ́СВЪ ВѢ́Е, БЛГВѢ́НЪ СѢ́И. **БГО́РЧЕНЪ:**

ГЛАСЪ ТЕБѢ́ РА́ДОСТНѠ ПРИНО́СИМЪ, БГО́НЕВѢ́СТО, * РА́ДѢ́СА, ЗОВѢ́ЩЕ,
 ПОМО́ЩНИЦЕ ВѢ́РНЫХЪ ꙗ МѢ́НИКѠВЪ ОУ́ТВЕРЖЕ́НІЕ, * СѢ́ ТВОЕМЪ
 ЗОВѢ́ЩЕ: * ПРЕПѢ́ТЫЙ СѢ́СВЪ ВѢ́Е, БЛГВѢ́НЪ СѢ́И.

ПѢ́СНЬ ꙗ. І́РМОСЪ:

ВЪ ПЕ́ЦЬ СѢ́ГНЕННЮ́ КО СѢ́ТРОКѠМЪ СѢ́ВРѢ́ЙСКИМЪ СНИЗШЕ́ДШАГО, * ꙗ
 ПЛА́МЕНЬ ВЪ РО́СѢ́ ПРЕЛО́ЖШАГО БГѢ́, * ПО́ЙТЕ, ДѢ́ЛА, ꙗКѠ ГДѢ́, * ꙗ
 ПРЕВОЗНО́СИТЕ ВО ВСѢ́ ВѢ́КИ.

БЛГОПРІ́АТНОЕ ТВОЕ́А ХІ́ТРОСТИ, ДѢ́ШЕВНОЕ ѠСЛѢ́ПЛЕНІЕ СѢ́ЧЕЕ
 ꙗ СѢ́ЦѢ́ЛѢ́ЕТЪ, * ПОДА́ЮЩЕЕ СВѢ́ТЪ ВѢ́РОЮ, ПРЕБЛЖЕ́ННЕ, ПРИТЕКА́ЮЩИМЪ,
 * ꙗ КО СѢ́ ХРІ́ТѢ́ НАСТАВЛѢ́ЮЩИ.

ЗА ХРІ́ТѢ́ ЗАКЛѢ́НЪ БЫ́ВЪ, КЪ ВѢ́ЧНѢ́Й ЖІ́ЗНИ ПРЕМИНѢ́ЛЪ СѢ́И, * ꙗ
 БГО́ЗВѢ́АНЕНЪ ꙗВІ́СА СѢ́И ꙗМЕНОВА́НІЕМЪ БЖІ́ИМЪ, БГО́МѢ́ДРЕ. * ЧѢ́МЪ
 ПОЧИТА́ЕМЪ ЧѢ́, ꙗ ПРЕВОЗНО́СИМЪ ХРІ́ТѢ́ ВО ВСѢ́КИ.

БИТІ́ЙСКОЕ ѠЛОЖІ́ВЪ ЛЮ́ТОЕ МѢ́ДРЫХЪ ГЛѢ́МЛЕНІЕ, * ХРІ́ТѠВЫМЪ
 ПРИЗЫВА́НІЕМЪ БОЛѢ́ЗНЕННЫХЪ СѢ́РѢ́Й КОРЕ́НІА ПОСѢ́КАЕШИ, *
 ꙗ СѢ́ЦѢ́ЛѢ́А ПРЕВОЗНО́САЩИА ХРІ́ТѢ́ ВО ВСѢ́КИ. **БГО́РЧЕНЪ:**

БЕЗСМѢ́РТІА ЗА́РЮ ВѢ́МЫ І́СТОЧНИКА ЧѢ́, БЦЕ́, * ꙗКѠ РО́ЖДШЮ́ СЛѠ́ВА
 БЕЗСМѢ́РТНАГѠ СѢ́А, ВСѢ́ХЪ СМѢ́РТИ І́ЗБАВЛѢ́ЮЩАГО, *
 ПРЕВОЗНО́САЩИХЪ СѢ́ГО ВО ВСѢ́КИ.

І́НЪ. І́РМОСЪ:

ОТРО́КИ БЛГО́ЧІ́ТІ́ВЫА ВЪ ПЕ́ЦИ * РЖІ́ТВО́ БГО́РО́ДИЧО СѢ́ЛО СѢ́ТЬ: * ТОГДА́
 ОУ́БѠ ѠБРА́ЗѢ́МОЕ, * НЫ́НѢ́ ЖЕ ДѢ́ИСТВѢ́МОЕ, * ВСЕ́ЛЕННЮ́ ВСЮ́ ВОЗДВИ́ЗѢ́ЕТЪ
 ПѢ́ТИ ТЕБѢ́: * ГДѢ́ ПО́ЙТЕ, ДѢ́ЛА, * ꙗ ПРЕВОЗНО́СИТЕ СѢ́ГО ВО ВСѢ́ ВѢ́КИ.

ТА́ЖКІ́Й КА́МЕНЬ НА ТВОЕ́ ВЪЮ́ ПРИВѢ́ЗѢ́ША * ꙗ ВЪ МО́РЕ ЧѢ́ ВКЕРГО́ША
 НЕЧЕ́СТІ́ВІ́Н, * НО КА́МЕНЬ, ꙗКѢ́ ЛІ́ЕТЪ, ПО ВОДА́МЪ ПЛА́ВАШЕ, *
 РѢ́КОВО́ДСТВОМЪ ЖЕ СѢ́РА́ННЫМЪ СѢ́ШѢ́ ѠДА́ЕШИСА ЧѢ́, ВСЕ́ЧІ́ТНЕ.

Звѣрѣмъ крокожаднымъ лютеѣишій зверей владѣ тѣа, стѣрѣтѣрпче, *
 пѣки же въ тебѣ гдѣ дивенъ гавнѣа, * свѣри бо оукротѣи и сѣхъ
 сотѣзѣтѣа сотворѣи, * кто въ иѣзъ нѣхъ пѣрвыи поклонѣа тебѣ * и
 твоѣ ногѣи ѡбеловызѣа, прѣхвалѣне.

Мнѡжестѣа оувѣровавшѣхъ вѣда, царѣ возѣрнѣа пѣче * и всѣа
 свѣри повелѣи оубѣити, * тебѣ же, великомѣнне, заклучѣити въ
 темниѣу, тѣрѣу во ѣдѣниѣу поѣща: * гдѣа поѣте, дѣла, * и прѣвозносите
 ѣго во всѣа вѣки. **Пѣорченъ:**

Не прѣмѣниѣхъ ѣстѣствѣа иѣсѣа, * иѣзъ тебѣ бо во всегѣ члѣѣка
 ѡблѣѣа, бѣгородѣтельнице, * ѣгѡже стѣрѣтѣ пантѣлеѣмонъ крѣпѣу
 иѣзѣбразѣхъ, радѣаа, поѣтѣ томѣ: * гдѣа поѣте, дѣла, * и прѣвозносите
 ѣго во всѣа вѣки.

На ѣ-й пѣснѣи ѣтѣнѣишѣу: не поѣмъ, но поѣмъ припѣѣѣ прѣзѣнника.

Припѣѣѣ: Величѣи, дѣше моѣа, * ѣтѣнѣишѣу гѣрнѣхъ вѣннѣствѣа, * дѣу
 прѣѣтѣу, бѣу.

**Тѣже ирѣмѣсѣ канѣна прѣѣѣѣа бѣѣѣ. Поѣмъ вторѣи лѣкѣ поѣтѣ тѣѣже
 припѣѣѣ и ирѣмѣсѣ. Тѣѣже припѣѣѣ поѣмъ и кѣ трѣпарѣмъ канѣна бѣѣѣ.**

Пѣснѣ ѣ. Ирѣмѣсѣ:

Безначѣаа родѣтѣла сѣѣа, бѣѣ и гдѣ, * воплѣѣа ѡ дѣѣѣ, нѣмъ гавнѣа,
 * ѡмраѣннаѣа прѣсѣѣтѣити, собрѣти расѣочѣннаѣа. * тѣѣмъ всѣпѣѣѣу бѣу
 величѣѣмъ.

Припѣѣѣ: Величѣи, дѣше моѣа, * въ стѣрѣтѣрпѣѣхъ прѣсѣѣтѣлаго
 свѣѣтѣильника.

Прѣстѣвнѣа ѣсѣи радѣаа кѣ желѣнѣю конѣчнѣмъ, иѣѣже всѣлѣѣа,
 прѣвѣлѣѣнне, блѣѣннѣй конѣѣцъ прѣѣтѣи вѣннѣннѣу спѣдѣбнѣа ѣсѣи,
 сѣи со вѣкоѣ твоѣмъ, во вѣки безконѣчнѣа.

Припѣѣѣ: Величѣи, дѣше моѣа, * безсѣрѣбрѣннѣѣхъ похвалѣ и
 оукрѣшѣнѣѣ.

Желаніе полѹчилъ єси, и любве твоеѧ исполненіе, * каплющей єще теплѣй кровн, за хрѣта и злѣавшейса: * ѿ негѡже, радѡса, прїалъ єси вѣнцы подвигѡвъ твоихъ.

Припѣвъ: Величай, дѡше моѧ, * цѣлі́теле недѡжныхъ, по званіи всѣхъ милѡущаго.

Львовъ оустъ и свѣрѣй зїѧнїѧ, * ѣкоже данїилъ дрѣвле, ты ѡбѡздалъ єси: * вѣсть бо стѣдѣтисѧ, мчниче, добродѣтели и безсловесное єстество. * тѣмже тѧ, преслѧвне, сошѣдшей оублѧемъ.

Припѣвъ: Величай, дѡше моѧ, * цѣлі́теле недѡжныхъ, по званіи всѣхъ милѡущаго.

Богатнѡ бл҃гость твоѣ хрѣтѡсѧ дарѡетъ, * сокровище ищеленїи намъ дарѡѧ, * и всемлѣтва и зволенїемъ, тѧ подѧвъ всѧкомѡ скорѡщемѡ * и пристѧнище тїхое, * и предстѧтеле и защїтителе. **Б҃гѡрѣченъ:**

Припѣвъ: Величай, дѡше моѧ, * чѣтѡю дѣѡ и єдинѡ вѣѡ.

Ико рѡно, всенепорѡчнаѧ, * дождь нѣный во оустрѡбѣ заченши * и намъ родилѧ єси, тишинѡ даѡщаго, * ѣкѡ бѣа того поѡщимъ, * и тѧ всечѣтѡю вѣѡ проповѣдающимъ.

Изм. Ірмосъ:

Всѧкъ земнорѡдный * да взыгрѣетсѧ, дѡмъ просѣщѧемъ, * да торжествѡетъ же безплѡтныхъ оумѡвъ єстество, * почитѡщее сцїенное торжество бѡмѧтере, * и да копїетъ: * радѡсѧ, всеблѧннаѧ * вѣ чѣта, принодѡ.

Припѣвъ: Иг҃ли, страданїе твоѡ зрѧще, оуднѡшасѧ, * кѧкъ въ тѣлѣ, сѣе, * безплѡтнаго, прехвѧльне, повѣдилъ єси.

Во колесї привѧзанный, дїкенъ бѡлъ єси, досточѡдне, * безѡмныѧ во тѡе пѧче погубї, * бїти оубо тѧ повелѣ мажїміанъ и ѡсѣци глаѡ твоеѡ, * мечѡ же прегнѡвшѡсѧ, * спекѡлѡтора и вѡнны кѡ вѣрѣ во хрѣта ѡбратїлъ єси.

Припѣвъ: Иг҃ли, зрѧще тѧ, лѣсть низложївшаго, * оублѧхѡ тебе, твердомѡдренне.

Ѡ оубѣйцахъ и Ѡ всемъ мѣрѣ молившѣся ти, славно, * свѣше по достоѣннѣю наречѣнъ бѣлъ ѳси пантелеѣмонъ, * дѣлы Ѡправдѣа именованіе, * млекѣ же истрече иъзъ тебе вмѣстѣ крове, * и такъ, вѣнценосный, хрѣстѣ предсталъ ѳси.

Припѣвъ: **А**гглы свеселѣтѣя члѣвѣкомъ въ пѣмѣти пантелеѣмона, * трѣцѣ предстоѣцаго.

Свѣше назрѣши, великомѣнче, * пѣмѣть твою любовію совершающихъ, * и ходѣтайствѣши тѣмъ оубѣ тригленчаго вѣтѣвѣ грѣхѣвъ процѣнѣе, мѣръ же и спсѣнѣе, * ѳже и намъ проси, тѣ величѣющимъ. **Бѣорѣнъ:**

Припѣвъ: **С**о агглы роди вси, бѣжнмъ тѣ, * бѣгоневѣстнаѣ мѣіе.

Свѣтѣло иповѣда побѣдоносный пантелеѣмонъ всѣхъ вѣкѣ * иъзъ твоѣа, бѣгѣнаѣ, возсѣавша оубѣтѣрѣ, * тѣвѣрдѣ испи за того чѣшѣ страданіѣ * и оубѣшѣнѣе прѣа съ весѣлѣемъ, * ликѣа съ мѣчѣники и всѣми стѣбнми.

Тѣже ѳѣа лѣка, вкѣпѣ сошѣдшѣа, поубѣтѣ пѣрвѣй припѣвъ канѣна бѣѣ: Величѣй, дѣшѣ моѣ, * ѳтнѣйшѣю гѣрннхъ вѣннствѣ, * дѣѣ прѣчѣтѣю, бѣѣ. **Пѣемъ:** катакасіа.

Свѣтѣленъ.

Пѣ: Оубѣннѣомъ:

Млѣтннѣю твою дѣшѣ провѣдѣ бѣ, * пантелеѣмона тѣ проповѣда: * безрѣвреннѣ во трѣвѣющимъ истрѣлѣнѣе истрѣчѣши, стѣ, * мѣчѣтелѣй свѣрѣпствѣо тѣрпѣпѣемъ твоимъ побѣднѣый.

Слава, и нынѣ:

Пантелеѣмѣе всемѣдре, * ѳтннхъ безрѣвренннѣомъ стѣннаѣ красѣтѣ * и вѣтѣвенннхъ мѣннѣомъ великопѣвѣднаѣ славо: * свѣше побѣды истрѣнѣ рѣдѣ нашѣмѣ ... [и мѣкѣ], * и мѣрѣ мѣръ, * и вѣрнѣо славѣющимъ тѣ, стѣ, спсѣнѣе, * съ бѣею Ѡ всѣхъ моѣа.

На хвалі́тєхъ: стѣхѣры, на ѧ, гла́сѣ ѿ.

ПѠ: Ѡ! пресла́внагѠ чѣдєсє:

Дѣло промыслєніа вѣшнагѠ, * ѣже на тебѣ бѣвшєє, * свѣтлѠ
показáа: * тѣлесныа бо стрãсти цѣлїти ѣвѣственнѠ, *
пантелеймоне, научаемь, * дѣшъ ѡбрѣла єси врачь и зрãденъ, * слóвомъ
блãгсти оубрачѣа всã, * и мрачныа лєстїи и збавлãа * къ тебѣ
приптєкãющыа.

Млѣти бжїи подобаа, * пантелеймонъ ѣвѣ именовãа, * сѣгѣбо
прїємъ и ма, и подобное вєци. * ѣакѠ сострадãтеленъ бо мїлѣши
всѣхъ, * сѣгѣбо подаа єимъ и сцѣлєніє, * питãа и цѣла * и къ рãзѣмѣ,
славне, наставлãа бжѣтвенномѣ * и прєсвѣтломѣ хрїтѣмѣ, прєбогãтє.

Добротою, бгѠмѣдре, тѣлесною * дѣшєвнѣю добрѣтѣ блгѣдѣшнѠ
прємѣнїлъ єси, * и оумное блгѣтїє плѣтєкѣю красотѣю: * и
зрãщыа, мчннчє, оудивїлъ єси, * знаменьми єїã и чѣдєсѣ, * цвѣтѣмъ
ѡности состарѣвшнхъ рãзѣмъ прїємъ, * вѣрою же и блгѣтїю просвѣщãемь.

Гла́сѣ ѣ. Самогла́сенъ. [Гѣрмановѣ]:

Рєсвѣтлаа мчнника пãмãть * єїãетъ ѣакѠ єлнцє концємъ, * и
непрєстãннѠ подавãетъ вѣрнымъ и сцѣлєніа, * недѣги ѡгонãющїи, и
стрãсти и сцѣлãющїи: * мóлитєа бо прїєнѠ пантелеймонъ хрїтѣмѣ, *
даровãти дѣшãмъ нашымъ вєлїю млѣть.

Гла́ва, гла́сѣ ѧ. [Вѣзантїєвѣ]:

Днєсь прѣїã стрѣтонѣца пãмãть, * прїидїтє вѣрнїи, дхѣвнѠ
вѣозвєселїмєа, * и пѣсньми сєгѣ вѣнчãемъ: * ѡбо невїдимагѣ врагã
єилою крѣтною мѣжєски побѣдїлъ єсть, * и мѣчїтєлєй вєзмѣрнхъ мѣкъ
не оубоãвєа, * закóннѠ пóчєстѣ прїãтъ вѣшнагѠ звãнїа: * и нынѣ со
лгглы вѣчнѠ почивãетъ. * но, Ѡ мчннчє хрїтѣмѣ пантелеймоне, * врачѣ
недѣгѣющнхъ и прїєстãннцє ѡбѣрєвãемыхъ, * не прєстãй молãєа млѣтнѣмѣ
бгѣ, * єпєтїєа дѣшãмъ нашымъ.

И нынѣ, бгѣрѣченъ, гла́сѣ тѣѡже:

СѢ́АГѠ: Насаждѣни въ домѸ гдѣни, * во двѡрѣхъ бѣа нашегѠ процвѣтѣтѸтѸ.*⁵⁰

ѪѲліе Ѡ іѡанна, зачало ѿв.*⁵¹

Рече гдѣ своимѸ оѹчѣникѡмѸ: [Ѣ,Ѣ] сѣа заповѣдаю вамѸ, да любите дрѸгѸ дрѸга: [ѿ] ѡще мѣрѸ вѣсѸ ненавидѣтѸ, вѣдѣтѸ, ѣакѠ менѣ прѣжде вѣсѸ возненавидѣ. [ѡ] ѡще Ѡ мѣра бысте были, мѣрѸ оѹбѠ свое любѣлѸ бы: ѣакоже Ѡ мѣра нѣстѸ, но ѡзѸ нѣбрѣхъ вѣ Ѡ мѣра, сегѡ рѣди ненавидѣтѸ вѣсѸ мѣрѸ. [Ѣ] Помнѣйте слово, ѣже ѡзѸ рѣхъ вамѸ: нѣсть рѣвѸ болѣи гдѣ своегѡ. ѡще менѣ нѣзнѣша, ꙗ вѣсѸ нѣженѣтѸ: ѡще слово моѣ соблюдоша, ꙗ вѣше соблюдѣтѸ. [Ѣа] Но сѣа вѣа творѣтѸ вамѸ за ѿмѠ моѣ, ѣакѠ не вѣдѣтѸ послѣвагѠ мѠ. [Ѣк] ѡще не бѣхъ пришѣлѸ, ꙗ глаголаѸ ѿмѸ, грѣхѠ не бѣша ѿмѣли: нынѣ же винѣ не ѿмѣтѸ ѡ грѣсѣ своемѸ. [Ѣр] Ненавидѣи менѣ, ꙗ ѡцѣа моего ненавидѣтѸ. [Ѣа] ѡще дѣлѸ не бѣхъ сотвориѸлѸ въ нѣхъ, ѿхѣже ѿнѸ никтоже сотвори, грѣхѠ не бѣша ѿмѣли: нынѣ же ꙗ видѣша, ꙗ возненавидѣша менѣ, ꙗ ѡцѣа моего. [Ѣс] Но да свѣдетѣа слово писанное въ законѣ ѿхъ: ѣакѠ возненавидѣша мѠ тѣне. [Ѣс] Ѫгда же прѣидѣтѸ оѹтѣшитѣль, ѣгоже ѡзѸ послѣо вамѸ Ѡ ѡцѣа, дѣхъ ѿ истины, ѿже Ѡ ѡцѣа нѣсхѡдѣтѸ, тѡй свидѣтельствоветѸ ѡ мнѣ. [Ѣз] ꙗ вѣ же свидѣтельствоветѸ, ѣакѠ ѿконѣ со мною ѣстѣ. [Ѣа] Сѣа глѣолахъ вамѸ, да не соблазнѣтѣа. [Ѣ] Ѡ сонницѸ нѣженѣтѸ вѣ: но прѣидѣтѸ чѣсѸ, да вѣакѸ ѿже оѹбѣтѸ вѣ мнѣтѣа слѣжѣд приносѣти бѣхъ.

ПричѣстѣнѸ:

ВѸ пѣмѣть вѣчнѸю вѣдетѸ прѣникѸ, Ѡ слѣха слѣа не оѹбоѣтѣа.*⁵²

⁵⁰* Пс. 91,14.

⁵¹* Јн. 15,17-27; 16,1-2 (зач. 52).

⁵²* Пс. 111,6 и 7.

КАНОНЪ СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ [И ЦЕЛІТЕЛЮ] ПАНТЕЛЕЙМОНУ, ПЪВІЕМЫЙ ЗА НЕДУЖНЫМЪ.*⁵³

Гласъ вѣ.

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Во глубинѣхъ погшла ѿногдѣ * фараонѣтское всебѣнство прешрѣженнаѣ
сїла, * воплощшеесѣ же слово всебѣнныи грѣхъ потребило ѣсть: *
препрослѣвленный гдѣ, славно бо прослѣвишѣ.

Припѣвъ: Сѣбѣи великомчнице и целѣбнице пантелеймоне, * молѣ бѣга
ѡ насъ.

Пѣдвигомъ, мчнице, добрымъ подвижавшѣ, и врачъ и зрѣденъ бѣвъ,
и целѣн болѣзни моѣ, и ѡбдержавшїи ѡгнь ѡрошенїемъ твоимъ
ѡженїи, здравїе мѣ совершенное подаваѣ.

Болѣзней и збави мѣ лютыхъ, ѡ! пантелеймоне, и надлежащю мѣ
нѣмоць вискорѣ ѡ мене ѡженїи, и конѣчное и целѣнїе мѣ даруи,
ѣкѡ да заступника великаго вѣрою ѡубѣжаю тѣ.

Целителю душамъ и телесѣмъ, и целѣн страсти моѣ лютыѣ, телесныѣ
уже и душевныѣ, притѣкшаго, ѡ! пантелеймоне, подѣ кровъ твоѣ
спїсительный, мчнице спсѡвъ, ѣкѡ да хвалами ѡубѣжаю тѣ. **Бѣорченъ:**

^{53*} приреѣено према два издања: 1) Служба и ѡкадѣстїя свѣтѡму великомченику и целителю Пантелеймонѣ. – Иждивенїемъ рѣскаго Пантелеймонова монастырѣ, чтѡ на ѡдѡнѣ. Москва. Въ Сѣнодальной тѣпографїи, ѡѡпг года, стр. 96-106. 2) „Служби на свети великомаченик и целѣбник Пантелејмон и свети свештеномаченик Ермолај“, Преспанско-пелагонїјска епархија МПЦ, Прилеп, 2019. г.

Млрда ѡщи, ѡтаа, ѡакв блѡдѡтробное слѡво бѣѣе родѣвшала,
и ѡцѣлѣи недѡгъ раба своегоѡ, и скорѡю дѡрѡи ѡцѣлѣѡ и здравѣе,
вѣрою просѡщемѡ твоеѡ млти.

Пѣснь г. Ирѡсѡ:

Процѣлѡ ѡсть пѡстына, ѡакв крѣнѡ гдѣи, * ѡзѡыческаа неплодѡцлаа
ѡрѡковѡ, * пришеѡтвѣемѡ твоеѡмѡ, * вѡ нѣнже ѡутвердѣла моѡ срѣце.

Разрѡшѣнѡ многокѡзненное мѡчѣнтельство, стѣтѡтѣрпче, живѡтѡ
даѡцими ѡ хрѣтѣ подѡвигами, ѡумерѡцѡлаѡцѡла стѣлѡсти ѡженѣ ѡ
недѡгѡцѡга ѡцѣлѡ, млтѡвою твоеѡю.

Согнѣвшѣй слѡбѡми пѡмыслами и дѣлѡз ѡзѡами дѡшѣ моѣи, славно,
пѡстеѡнѣемѡ твоеѡмѡ даждѡ и ѡцѣлѣнѣе, и не ѡстаѡви мене
погнѣнѡтѣи ѡкаѡннаго, молю тѡ.

Безѡбѡжѣа пѣщѡ, ѡугасѣла ѡси течѣнѣемѡ кровѣи твоеѡхѡ, стѣтѡтѣрпче,
пѡтѣмже тѣи молюѡ: ѡгнѡ болѣзѣни мѡ свобѡдѣ. **Бѣѡрѣченѡ:**

Нѡзрѣнѡ мѡ мноѡжѡство прѣгрѣшенѣи, ѡтаа, вѡ пѡчѣнѡ недѡгѡвѡхѡ: но сама,
ѡтаа, ѡкормѣ мѡ кѡ тишинѣ здравѣа, бѣе.

Сѣдаленѡ, глѡсѡ дѡ: *54

Иакв всемлѣтѣнѡваго застѡпника именовѡ тѡ гдѡ, и дарѡва тѡ намѡ,
ѡѡсерѡнѡ молѡщѡм[тѣнѡ] и ѡз ѡлюбѡвѣю прѣтекаѡщѡмѡ [тѣи]:
блѣтѣный ѡцѣлѣбѣнѣе дѡшѡ и тѣлѣсѡ нашѡхѡ, и ѡцѣлѣи недѡги нашѡ, и
прѣведѣ насѡ кѡ прѣстѣѣи тѣрѣцѣ, всегдѡ прѣдѡтоѡ ѡнѣ.

[Слаѡва, и нынѣ, бѣѡрѣченѡ, глѡсѡ тѡйже:

Треѡолнѣнѣи стѣтѣнѡми, безсѡвѣстѣный ѡзѡ ѡбѡреѡлаемѡ, ѡтаа,
прѣзѡывѡю тѡ тѣплѣ: да не прѣзрѣши мене ѡкаѡннаго погнѣнѡтѣи,
бѣздѡнѡ млрдѣа рѡждаши, рѡзѡвѣ бо тебе надеждѡ не имамѡ. да не враѡѡмѡ
ѡѡвѡ ѡбѡраѡѡкѡнѣе и смѣхѡ, надѣѡвѣла на тѡ, ѡвѡлюѡ: иѡво мѡжеши,
ѡлѣнкѡ хѡщеши, ѡакв мѣи ѡщи всехѡ бѣа.]*55

^{54*} (до)дато према тексту добиѣеном из Македѡниѣе.

^{55*} богѡродѣчѡн сѣдаел(е)на произѡольно дѡдат из Службе, пошто га у изѡрѡнику нема; а сам сѣдаелен мало грамѡтѣчки дѡтерѡн.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Прише́лъ єси ѿ дѣвы, * не ходатай ни а́ггъла, * но самъ гдѣи,
воплѡщьса: * и спѣлъ єси всего ма члѣтка. * тѣмъ зовѹ ти: * слава
силѣ твоѣй, гдѣи.

Оу врачѣи нещѣльнѡ бола́щаго ма, безмѣздный врачѹ, ѿ бѣга
дарованїе ищѣленїи прїемый: и не посрамї мене ѿ моего
оупованїа, съ вѣрою мола́щагоса ти.

Оу мерщвлѣющыа ма болѣзни, пантелеїмоне, лѣчебамѣ твоїми
ищѣли, и ко зра́вїю привлецы: ѣкѡ да съ радостїю и веселїемъ
слаблю тѣ, достоѣженне.

Гл҃гобы моѧ болѣзненныа оу҃лыбши, сѣе, копїю ти, рабъ твоѣх,
ѣкоже дрѣвле слѣпаго, ищѣли, молюса, ѡча́ннаго и ко а́дѹ
прибли́жшагоса.

Пѣорченъ:

Икѡ всѣхъ влѣцѣ съ вѣрою ти молимса, принеси моленїе снѹ
твоемѹ и бѣѹ нашемѹ: да ѿ ѡбдержанїа бѣды и збавитъ раба
твоего, чѣта.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Ходатай бѣѹ и члѣткѡмъ былъ єси, хрїтѣ бже: тобою бо, вл҃ко, къ
свѣтоначальникѹ оцѹ твоемѹ, ѿ ноци невѣдѣнїа, приведѣнїе и мамы.

Ты мѣртѡ дрѣвле воскресѣлъ єси, пантелеїмоне, такожде помози и
семѹ рабѹ твоемѹ, молимса ти: и совершенное ищѣленїе томѹ
вскорѣ дарѹи.

Цѣлїти многыхъ недѹги, съ вѣрою къ тебѣ притекающихъ, такожде
и мене ищѣли: и не посрамї моего оупованїа, не постыди ма,
мѣниче пантелеїмоне.

Источникъ свѣи многыхъ дарѡвъ дѣа, пантелеїмоне: оутолї гореть
болѣзни моеа, и ищѣли, блженне, лѡтѣ разслабленнаго. **Пѣорченъ:**

Икѡ о҃гнь снѣдаетъ ма, пречѣта влѣце, недѹгъ: ѿ негѡже и збави
ма и спѣи, мольбамѣ твоїми, ѣкѡ жизнь всѣхъ неизреченнѡ
рождаша.

Пѣснь 3. Ирмосъ:

Бѣгъ прѡтивное величїе беззакѡннѹщакѡ мѹчїтеля высока пламень вознегло ѣсть: хрїтосъ же прострѣ бѣгѡчїивымъ ѡтрокѡмъ рѡсѹ дѣховнѹю, сый бл҃гвенъ и препросл҃вленъ.

Пребыла єси неподвижимъ во время мѹченїа, пантелеїмоне: тѣмже люте ѡдержимаго лютыми болѣзнями и бѣдствѹюща, ищелї раба твоего, да вѣрою славитъ застѹплѣнїе твое.

Млїтю видѣвъ тѣ богатыша, бѣзъ многомлчїивый, мѹдре пантелеїмоне, бл҃гъ тѣ дарѡвѣ подавати ищел҃енїа: тѣмже тѣ молюса прил҃жнѡ, оумѣ моегѡ недѹги ищелї.

Оузы врага злодѣа дѣховнымъ ѡрѹжіемъ, мѹдре, растѡрглѣ єси: тѣмже молимса тѣ: недѹгомъ свѣзана и бѣдствѹюща ищелї болащаго, да приенѡ почитаемъ застѹплѣнїе твое. **Бѣор҃ченъ:**

Ищелї сокрѹшенїе чл҃вческое, прѣтѣа, рѡждаша бѣа неизреченнѡ: и того оубо молї, їакѡ пребл҃гаго, ищеленїе мѣ подати, дѣво, рабѹ твоемѹ, люте страждѹщемѹ.

Пѣснь 4. Ирмосъ:

Пещь иногда ѡгненна въ вавлѡнѣ дѣйства раздѣлаше, бжїимъ величїемъ халдєи ѡпалѹюща, вѣрныа же ѡрошающа, поющымъ: бл҃гвїте всѣ дѣла гд҃на, гд҃а.

Данъ была єси вѣрнымъ ѡгражденїе, стѣна и врачевствѡ, сѣе, и зрадное: тѣмже, моѣ їзвы дѣшєвныа, мѹдре, ищелї: и ѡблегчи болѣзни тѣлесныа, пантелеїмоне, люте ѡдержащымѣ мѣ.

Въ твоемѹ млчїивомѹ покрѡвѹ притекающымъ ѡемлешн всѣхъ болѣзнь: и нынѣ посѣти прївѣгѹюща съ вѣрою къ тебѣ, сѣе, раба твоего, и избѣви многообразныхъ недѹгъ. **Бѣор҃ченъ:**

Направн, ѣтѣа, къ пристѣннѹ здравїа недѹгомъ бѣдствѹюща, и во гл҃бениѹ погрѹжаема, и не даждь погїбнѹти мѣ, бжїтвенныа помоци твоеѣ любовїю ищѹща, єюже вѣрїи испїаютса.

ПѢСЕНЬ ѿ. Ἰρμός:

Безначальна родителѣ снѣ, бгѣ и гдѣ, воплощѣмъ ѿ дѣвы намъ гависѣ,
 ѿмрачѣннаѣ просвѣтити, обратити расчочѣннаѣ. тѣмъ всепѣтѣю вѣщѣ
 величѣемъ.

Иже свѣтъ, ѣже снѣце возсѣлъ еси, блженне, лѣчѣми исцѣленій
 исцѣхъ просвѣщаѣ: тѣмъже съ вѣрою молима ти: ѿ недѣгъ и
 тяжкѣи тьмы искорѣи избѣви люте ѿбдѣвѣмаго.

Тебѣ нынѣ молимъ, стѣи пантелеймоне, тебѣ припадѣемъ и теплѣ
 молима: смертною болѣзнію ѿдержимаго ѿ навѣта лютехъ
 недѣгъ просвѣтѣи исцѣли, да любовію ѿблжѣетъ тѣ.

День возсѣи здравіѣ рабѣ твоемѣ, лежащемѣ въ ноци лютегѣ
 недѣга, да блгодѣрствѣннымъ срѣцемъ прїидетъ въ чѣтнѣи ти храмъ,
 твою исповѣдаѣ блгѣть, пантелеймоне. **Бгѣорченъ:**

Блгѣи блчце! мѣнемъ твоимъ млѣрымъ прѣсѣнѣи ѿгорчѣннаго мѣ
 грѣхѣи многими, и ѿдержѣи мѣ болѣзни и немоци избѣви, да
 блгодѣрствѣннѣ ѿблжѣю тѣ, блчце, юже по достоѣннѣи блжѣтъ вси роди.

Величѣнїѣ стѣаго пантелеймона:^{*57}

Въ пѣснѣхъ возвеличимъ пантелеймона, великомѣтника хрѣтѣва,
 исцѣлѣбника безсрѣбреннаго: ѿ всѣкѣи болѣзни и недѣгъ всегда
 избѣвѣющаго насъ.

Ѿмножѣства грѣхѣвъ тѣлесѣи и дѣшы нашѣи стѣраждѣтъ, тѣмъже
 тебѣ притекаемъ, врачѣ^{*58} всемлѣтнѣе.

Мчѣниче хрѣтѣвъ пантелеймоне, прїимѣи молѣнїѣи недостѣиныхъ рабѣ
 твоихъ, испросѣи намъ до концѣи въ добрѣи терпѣнїе, млѣти тезоименїте.

Рѣдѣстнѣи поѣмъ нынѣ пѣснѣ тебѣ, мѣщномѣи исцѣлѣбникѣи нашѣмѣ,
 славащеи прїснѣи чѣдѣи твоѣи. **[Бгѣорченъ:]**

Всѣи съ вѣею, сотворїте млѣтѣи, ко ѣже спѣтѣи намъ.

^{57*} (до)дато према тексту добиѣеном из Македонїе.

^{58*} моѣи изменѣ, а у изворнику: вѣдѣе.

ІВАНІСТЪ СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ И ЦѢЛІТЕЛЮ ПАНТЕЛЕЙМОНУ.*59

Кондакъ ѿ.

ИЗБРАННЫЙ СТРѢПОТЕРПЧЕ ХРІТОВЪ И ВРАЧЪ БЛГТНЫЙ, ТДНЕ ПОДАЙ
НЕДВГЮЩИМЪ ИЦѢЛЕНІА, ПѢСНЬМИ ВОСХВАЛЖЕМЪ ТА, ЗАСТВНИКА
НАШЕГО. ТЫ ЖЕ, ІАКЪ ИМѢАИ ДЕРЗНОВЕНІЕ КО ГД, ѿ ВСАКИХЪ БѢДЪ
И БОЛѢЗНЕЙ СВОБОЖДАЙ НАСЪ, ЛЮБОВІЮ ТВѢ ЗОВЩИХЪ: РАДШСА,
ВЕЛИКОМЧНИЧЕ И ЦѢЛІТЕЛЮ ПАНТЕЛЕЙМОНЕ.

Ікосъ ѿ.

АГГЛА ЗЕМНАГЪ И НБНАГЪ ЧЛВКА ВѢМЫ ТА, СЛАВНЫЙ ПАНТЕЛЕЙМОНЕ:
АГГЛСКОЮ БО НЕПОРОЧНОСТІЮ И МЧНИЧЕСТВОМЪ ОУКРАШЕНЪ, ПРЕСЕЛІСА
СН ѿ ЗЕМЛИ НА НБО, ИДѢЖЕ СО АГГЛЫ И ВСѢМИ СТЫМИ ПРЕДСТОА
ПРТОА ГДА СЛАВЫ, МОЛІСА ѿ НАСЪ ЗЕМНЫХЪ, ПОЧИТАЮЩИХЪ ТА ЗВАНІИ
СИМИ: РАДШСА, СВѢТЛОСТЕ БЛГОЧТІА: РАДШСА, ПРЕСЛАВНЫЙ СВѢТІЛЬНИЧЕ
ЦРКВИ. РАДШСА, МЧНИКОВЪ ПРЕЧТНЫХЪ ОУКРАШЕНІЕ: РАДШСА, ВѢРНЫХЪ ВЪ
НЕПОКОЛЕБИМѢМЪ ТЕРПЕНІИ ОУТВЕРЖДЕНІЕ. РАДШСА, ІОНОСТИ ПРЕЗРАДНАА
ПОХВАЛО: РАДШСА, ПОВОРНЧЕ ХРІТОВЪ, ВЪ МВЖЕСТВѢ НЕШДОЛЖЕННЫЙ. РАДШСА,
ПРОЗРАТШІИ ВЪ МІРѢ, ПРЕМІРЕНЪ ІАВНВЫЙСА: РАДШСА, АГГЛЕ КО ПЛОТТИ,
ПРЕВОСХОДАИ СМЕРТНЫХЪ. РАДШСА, НБОЖИТЕЛЮ ВСЕБЛЖЕННЫЙ: РАДШСА,
БЖИТВЕННАГЪ РАЗУМА ВМѢСТИЛИЩЕ. РАДШСА, ИМЖЕ ВѢРА ВОЗВЫСИСА:
РАДШСА, ИМЖЕ ПРЕЛЕСТЬ НИЗЛОЖИСА. РАДШСА, ВЕЛИКОМЧНИЧЕ И ЦѢЛІТЕЛЮ
ПАНТЕЛЕЙМОНЕ.

^{59*} приређено према издању: Служба и Івандістъ сватому великомученику и цѣлїтелю Пантелеїмону. – Иждивенїемъ рускаго Пантелеїмонока монастыря, что на адоуше. Изданїе пѣтое. Москва. Синодальная типографїа, лїца. ѿ московскаго духовно-цензурнаго комитета печатать дозволяется. Москва, августа 18-го дня лїца года. Цензоръ протоіерей александръ смирновъ. Репринтное издание 1996 года, по благословенію святаѣшого патриарха Московскаго и всея Руси Алексїя II, Подворье Русскаго на Афоне Свято-Пантелеїмонока монастыря в г. Москве.

Кондакъ ѿ.

Рѣда тѣ вѣка соудѣ и збравѣ, возлюбѣ дѣши твоеѣ добротѣ. тѣ бо земнѣю вѣжкѣю сладоствѣ и славоѣ презрѣвѣ, вѣнцемѣ мѣническимѣ возжелѣлѣ еси оукрасити се, оуазвлѣнѣ бжѣтвенною любовію, и вдохновеннѣ поѣ: **А**ллилуѣа.

Ікосъ ѿ.

Рѣзвѣмѣ бжѣтвеннѣ и мѣлѣ, ѿ доблѣи вѣителю пантелеѣмонѣ, и змѣлѣ еси царѣ маѣміана мѣжествомѣ дѣши твоеѣ и словесѣ, и мѣже дерзновеннѣ проповѣдалѣ еси хрѣта. тѣмѣже похвалѣюще дерзновеніе твое, глѣголемѣ тѣ еце: **Р**ѣдѣ се, оугрѣзы маѣміана презрѣвѣи: рѣдѣ се, совѣтѣмѣ нечестѣивѣхѣ не покорѣвѣи се. **Р**ѣдѣ се, наслажденіе истиннаго бжѣпочитѣнѣ: рѣдѣ се, и скорененіе дѣмонскаго слѣженѣа. **Р**ѣдѣ се, неистовѣтка мѣчѣителѣ и зѣвличѣителю: рѣдѣ се, ідѣльскѣа прѣлестѣи низложѣителю. **Р**ѣдѣ се, разгнѣвѣи нечестѣивѣхѣ совѣрица: рѣдѣ се, премѣнѣи тлѣннаѣ на невѣснаѣ. **Р**ѣдѣ се, совѣдѣниче нечестѣивѣхѣ ѣглѣвѣхѣ: рѣдѣ се, сѣнокѣтѣвѣателю многострадѣльнѣхѣ стѣихѣ. **Р**ѣдѣ се, и мѣже сѣтанѣ посрамѣ се: рѣдѣ се, и мѣже хрѣтѣ прослѣвѣ се. **Р**ѣдѣ се, великомѣнѣ и цѣлѣителю пантелеѣмонѣ.

Кондакъ ѿ.

Силою вѣшнаго, дарѣканною тѣбѣ, и крѣпкимѣ терпѣніемѣ твоимѣ ѿбезсилѣ еси мѣчѣителѣ дѣрзѣствѣ, мѣжественнѣи повѣдонѣсче: ѿгна, свѣрѣн, колѣа не оубѣвѣ се: и мечѣмѣ оуѣчѣнѣ во главѣ, вѣнѣцѣ повѣды прѣлѣ еси ѿ хрѣта бжѣа, взывѣа е мѣ: **А**ллилуѣа.

Ікосъ ѿ.

И мѣщи ѿвѣтель тѣоѣ всѣдрагѣю главѣ тѣоѣ, бжѣтѣвѣи и стѣтѣтѣрпче, іакѣ превѣлѣкое сокровѣнице, радѣсти и исполнѣет се ѿ сѣмѣ, и любовію воспѣвѣаюци даннѣю тѣбѣ ѿ бжѣа вѣтѣ и сѣлѣнѣи, бжѣгодарнѣ зѣвѣтѣ тѣ: **Р**ѣдѣ се, и комѣдѣи свѣтѣильниче всѣсѣтѣлѣи:

радѣица, чѣщей тѣ ѡбители страже неспынный. Радѣица, ѣмже ѡхладе безбожіе: радѣица, ѣмже возрастѣ бѣгопознаніе. Радѣица, свѣтлаа стрѣпотѣрпцевѣ славо: радѣица, радостное православнохѣ слышаніе. Радѣица, ѣсцѣленій блѣтныи ѣсточниче: радѣица, дарованій великихѣ вѣмѣстїилице. Радѣица, бѣговонное мѣро, ѡбѣгодухѣющее души: радѣица, ѣакѡ помогаеши призывающимѣ тѣ. Радѣица, слѣпымѣ зрѣніе даровавѣи: радѣица, хромымѣ бѣгошествїе ѡустрѣонвѣи. Радѣица, великомѣнниче ѣ цѣлїтелю пантелеїмоне.

Кондакъ ѣ.

Взрѣю помышленій многобожіа ѡдержимѣ, нечестивѣи царѣ смѣтїица, ѡувѣдѣвѣ ѡ завѣстковавшихѣ тебѣ врачевѣ, ѣакѡ всѣкѣи нецѣельныа недѣги цѣлїши тѣи ѣменемѣ хрїста. мы же, сѣ веселїемѣ славаще дѣвнаго вѣ тебѣ бѣга, вопїемѣ ѣмѣ: **А**ллилуїа.

Ўкозѣ ѣ.

Влышавше ѣкомидїестїи людіе ѡ велицѣмѣ⁶⁰ сострадѣніи твоѣмѣ кѣ страждѣщимѣ ѣ ѡ безмѣзднѣмѣ⁶¹ врачеванїи ѡ всѣкнѣхѣ болѣзней, ѡустремїшасѣ всї кѣ тебѣ, сѣ вѣрою ко врачѣуюцїю блѣтѣ, вѣ тебѣ свѣщю, ѣ прїемлюще скѡраа ѣсцѣленїа ѡ всѣкнѣхѣ болѣзней, прославлѣхѣ бѣга ѣ тебѣ величѣхѣ, всемѣтнѣваго цѣлїтеля своего, зовѣще тѣи: Радѣица, помазаннѣи мѣромѣ блѣтнїи: радѣица, храмѣ бѣга ѡсцѣеннѣи. Радѣица, великаа бѣгочѣтнѣвыхѣ славо: радѣица, тѣвердаа ѡслоблѣемыхѣ стѣно. Радѣица, мѣдрыхѣ превохѣодѣи рѣзѣмомѣ: радѣица, вѣрныхѣ ѡсѣваѣи мѣсли. Радѣица, бѣжѣтвенныхѣ дарѣвѣ прїѣтелицие ѣ многобѣразныхѣ намѣ мѣтѣи гѣдннѣхѣ ѣсточниче: радѣица, скѣрый помѣщнїче страждѣщимѣ. Радѣица, ѡбѣревѣемыхѣ прїстѣннїце: радѣица, заблѣждшнѣхѣ настѣвнїче. Радѣица, болацнѣхѣ тѣне врачѣи: радѣица, ѡбѣльнѣ ѣсцѣленїа ѣсточѣи. Радѣица, великомѣнниче ѣ цѣлїтелю пантелеїмоне.

⁶⁰* моѣа измена, а у изворнїку: великомѣ.

⁶¹* моѣа измена, а у изворнїку: безмѣздномѣ.

Кондакъ ѿ.

Удо преслѣвное сотвори тобою гдѣ, егда чрезъ слѣжителя своего ѿрмолаа призвѣтъ въ чюдный свой свѣтъ:⁶² ѿхидною бо велією оугрыженно оумершее отроча по млтвѣ твоей ко хрѣту, ѡживѣ и воста здраво. познавъ оубо жизнодавца всѣхъ истиннаго бга, сътвердою вѣрою воззвалъ еси емѣ: **А**ллахѣа.

Їкосъ ѿ.

Узрѣ свѣтъ слѣпый, емѣже съзываніемъ ѿмене хрѣтова прикоснулася еси ты, славне: ѿрмолаемъ бо пресквѣтеромъ просвѣщенъ, ѡринувъ отеческое многобожіе, воспріалъ еси матернее блгоучіе, ѿмже и отца просвѣтилъ еси. сего ради тебѣ, славному оугоднику вѣію и чудному врачу, зываемъ: **Р**адѣеа, къ бгу веліе раченіе имѣай: радѣеа, приногорѣціи огню вѣтвеннаа любве. Радѣеа, дѣятельный послѣшателю щенныхъ побченій ѿрмолаа: радѣеа, послѣдовавый совѣтѣмъ⁶³ матери твоеа еублы. Радѣеа, ѡакъ всѣ раздалъ еси, да хрѣта прѣвбращеши: радѣеа, любовь къ міру любовью вѣією побѣдѣвый. Радѣеа, ѡакъ вѣстѣмъ сладкихъ міра за хрѣта лютаа страдаіа пріалъ еси: радѣеа, ѡакъ ѡвщникъ сотворилъ еси стрѣтемъ хрѣтовымъ. Радѣеа, восторжествоваый надъ всѣми стрѣтми: радѣеа, оукраивыйся блгтнымъ безстрастїемъ. Радѣеа, исполнай радости притекающаа къ тебѣ: радѣеа, тѣне ѿцѣлаай всѣхъ блгтїю хрѣтовою. **Р**адѣеа, великомѣниче и цѣлѣтелю пантелеѣмоне.

Кондакъ ѿ.

Уроповѣдникъ истины ѡависа просвѣщенный тобою тѣлеснѣ и дшівнѣ слѣпецъ: подобенъ бо еубльскому слѣпцу, дерзновенно предъ всѣми исповѣда свѣта истиннаго, хрѣта, просвѣщающаа всѣаго члвѣка, нечестиваго же царѣ и боги ѡзычскїа оукоривъ, чрезъ мечное оустѣченіе взыде къ немерцающему свѣту на нѣси пѣти бгу: **А**ллахѣа.

⁶²* ср. 1. Пт. 2,9.

⁶³* моја измена, а у изворнику: совѣтамъ.

Ўкосъ 5.

Сз свѣтлымъ лицемъ предстаѣвъ сѣдѣлицѣ царевѣ, дерзновенно
 взывалъ єси, преблженне, во оуслышаніе всѣхъ: всецѣлѣбная сила
 моа и слава хрѣтова єсть истинный бгъ, вѣка всѣхъ, мѣртвѣмъ
 воскресѣніи и всѣмъ недѣгъ ѿгонѣніи. За таковоє исповѣданіе оублжающе
 тѣ, глголемъ: Радѣна, оустѣа громоглаена бжтѣа хрѣтова: радѣна, азъиче
 медоточный, вѣщѣаи єгѡ домостроительство. Радѣна, вѣтїе
 превѣсшагѡ бгословїа: радѣна, сѣателю мѣдрий блгочтїа. Радѣна,
 сладкозвѣчнаа вѣры свирѣле: радѣна, слабный проповѣдникъ православіа.
 Радѣна, прежде смѣрти гавївий дивнаа: радѣна, по смѣрти совершѣаи
 чѣднаа. Радѣна, зрїтелю славы хрѣтовы:⁶⁴ радѣна, послѣшателю
 молѣщихса тебѣ. Радѣна, подателю мѣти тоа трѣбѣущимъ: радѣна,
 ходѣтаю блгъ⁶⁵ почитѣющимъ пѣмѣть твою. Радѣна, великомѣникъ и
 цѣлїтелю пантелеїмонѣ.

Кондакъ 3.

Нро излиѣса на дѣшѣ твою, бгомѣдрий цѣлѣбникъ, ѿ
 оутѣшителѣ дха: тѣмже по смѣрти чїтнѣа ѡстанки твоѣ,
 блгѡдханїемъ своїмъ стрѣтїи слосмрадїе ѿгонѣюще, ицѣлѣнїе
 подаѣтъ върою бгѣ: Аллилуїа.

Ўкосъ 3.

Сгда оузрѣша їдѡльстїи чтїтели многолѣтна разслабеленна, мѣтѣвою
 твоєю, стѣ, воздвїгнѣта и ходѣца, мнози оубѣроваша во хрѣта:
 жрецы же бѣсовстїи, завистїю снѣдѣемн, подвїгѡша царѣа на
 їроствѣ. тебѣ оубѡ нещѣадно за хрѣта стрѣжемъ и ѡпалѣемъ бѣвшѣ,
 со оумилѣнїемъ зовѣмъ: Радѣна, наслаждѣнїа земнѣа презрѣвый: радѣна,
 блгъ всецѣтвенныхъ превѣсшїи. Радѣна, їакѡ всѣа краснаа мїра сегѡ
 нивѡчтоже вѣмѣнїа єси: радѣна, їакѡ славу скоротекѣщѣю єз себѣ
 ѡтрѣсла єси. Радѣна, недѡвїмъ пребѣвый лѡвлѣнїи велїара: радѣна,

^{64*} моја измена, а у изворнику: хрѣтовоѣ.

^{65*} или: блгъ / блгїи ?

побѣдѣный мучителей коварства. Радѣйся, не пощадиный за хрѣта жизни своеѣ: радѣйся, гавныйя врагомъ враждебныя плоти. Радѣйся, многобѣжѣа широтѣ оутѣснѣный: радѣйся, бжтвенною силою їдылы поправѣый. Радѣйся, острѣйшаа стрѣло, гавѣщаа враги: радѣйся, предстаѣтелю, заступлѣй вѣрѣющыя. Радѣйся, великомчѣниче и цѣлителью пантелеимонѣ.

Кондакъ ѿ.

Траннолѣпнѣа гавлѣшаа тебѣ гдѣ, ѡбодрѣа и соблюдаа въ мученіихъ*⁶⁶ за ѿма ѣгѣ: во образѣ бо прескѣтера ѣрмолаа, клокощѣе*⁶⁷ ѣслово, въ неже вверженъ былъ ѣси, ѡхлади, и въ мори ѡрѣшнѣкъ велій камень ѡ выи твоеѣ, и зведѣ неврежденна на зѣмлю. Ты же, пакн предстаѣвъ предъ царѣа, торжѣственнѣа пѣлѣ ѣси хрѣтѣ бгѣ: **А**лладиѣа.

пкосъ ѿ.

Рѣсь оумнѣ на нѣси водворѣаа, и нѣзѣ на землѣи ѣщнѣхъ не ѡставаѣши, сопребываа съ нами вѣчѣтною главою твоею, великій стрѣтоѣрпче хрѣтовѣа, прѣемлаа ѡ гдѣа и подаа просѣѣніѣ и ѡсѣніѣ вопіющыма тебѣ такѣваа: Радѣйся, премѣрости бжтвенныя исполненный: радѣйся, промыслѣніѣа бжѣа ѡ насъ таинниче. Радѣйся, бгѣомѣдренныхъ оумѣвъ оуслажѣніѣ: радѣйся, бгѣлюбнѣвыхъ дѣшѣ оувеселѣніѣ. Радѣйся, прескѣтлыи хрѣтовѣа бнѣере: радѣйся, ѡсѣннѣый дѣшею и тѣломъ. Радѣйся, во двѣрѣхъ перворожденныхъ на нѣси вселнѣыйя: радѣйся, въ присноблѣженныхъ ѡбнтѣаи чертозѣхъ. Радѣйся, свѣѣта трѣескагѣа зрѣѣтелю: радѣйся, въ мѣтѣвахъ къ бгѣ тѣплыи ѡ насъ предстаѣтелю. Радѣйся, просѣѣніѣа дѣшѣамъ подаѣаи: радѣйся, скорѣащыма оутѣснѣніѣа нѣзпосылааи. Радѣйся, великомчѣниче и цѣлителью пантелеимонѣ.

⁶⁶* моѣа измена, а у изворнику: мученіѣхъ.

⁶⁷* моѣа измена, а у изворнику: клокощѣе.

Кондакъ ѿ.

Рѣское ѣстество оудивїса, пантелеїмоне, сїанїю въ тебе бл҃гнїи и богатствѣ добродѣтелей: аг҃лоподобїи*⁶⁸ что тебе твоєй, великомѣ мужество въ лютыхѣ страданїихѣ, кр҃кцѣй*⁶⁹ любви ко хр҃ту и многомѣ состраданїю къ людемѣ, въ нїхже твориши преслѣвнѣа, во ѣже пѣти: **Аллилуїа.**

Ікосѣ ѿ.

Рннїи многовѣщаннїи не возмогутѣ по достоанїю восхвалїти боренїа твоѣа, славный доброповѣдникѣ, какѣ непобѣдїмою сїлою бж҃їею юный лѣты побѣди древнѣаго и исконнѣаго врага, и пограмїи їдольскѣю прелесть. мы же, оудивленїа исполненнїи, зовемѣ ти: **Радѣса,** радостное зрѣлицѣ аг҃лава: радѣса, бл҃гоговѣнное оудивленїе чл҃вкѣва. **Радѣса,** кровь за хр҃та и злѣвый и въ смѣрти млекѣ источникый: радѣса, тѣло за негѣ мѣннїе*⁷⁰ смѣрти предавый. **Радѣса,** исповѣднїе права: радѣса, доблїи конне цр҃кѣ цр҃ей. **Радѣса,** тьмы державца побѣдївый: радѣса, побѣдою твоєю нѣныхѣ и земныхѣ ѡбвеселївый. **Радѣса,** горнѣаго мїра ѡбнтагѣлю бл҃женнїи: радѣса, дольнѣаго мїра мѣдрий страннїе. **Радѣса,** древо оукрашенное плоды*⁷¹ бл҃гнїихѣ дарованїи: радѣса, носѣи доброповѣднѣа вѣтви. **Радѣса,** великомѣннїе и цѣлїгѣлю пантелеїмоне.

Кондакъ ї.

Состраданїа исполненѣа, їакѣ истиннїи подражатѣль податѣла мл҃ти, гдѣа, чл҃ннїи страдалѣче, пантелеїмоне [сїесть, всемл҃тнїемѣ, ѡ негѣ пренменѣванѣа ѣси], на всѣа притекающїа къ тебе мл҃ть и злнѣаа, юже и намѣ нескѣднѣа источникїи, ѡ тебе копїющїемѣ бг҃ѣ: **Аллилуїа.**

⁶⁸* моја измена, а у изворнику: аг҃лоподобнїи.

⁶⁹* моја измена, а у изворнику: кр҃кцѣи.

⁷⁰* моја измена, а у изворнику: мѣннїе.

⁷¹* моја измена, а у изворнику: плоды.

ЇкоєѸ ї.

СтѣнѸ тѧ твѣрдѸ ѡбрѣтѸ мѹчитель, никѣмни же мѹками повѣдѣмѸ, покѹсѣа сокрѹшити крѣпость твою зѹбѣ свѣрѣи и ѡстрѣа ми мѹчѣлицнаго колеса, ѡбѧче и вѸ сѣмѸ ничтѡже оѹспѣ: сила бо хрѣтѡва люботость свѣрѣи оѹкротѣи, а страшноє кѡло, на нѣмже ѡбращѧемо бѣ тѣло твоє, ѧбѣе сокрѹшиа. тебѣ оѹбо неповѣдѣмомѸ стѣпотоѣрпцѸ зовѣмѸ: Радѹиа, чѣтноє хрѣтѡво избрѧнїе: радѹиа, непорѡчноє бѣгови бѣгоухѧнїе. Радѹиа, твѣрдый ѧдамѧнче цѣркве: радѹиа, непоколебѣмый стѡлпе, доѡзѧн до нѣсѣ. Радѹиа, свѣри вѣдѣмыа оѹкроцѧн: радѹиа, дракѡнѡвѸ невидѣмыхѸ сокрѹшѧн. Радѹиа, ѡбгрѣнный твоєю за хрѣтѧ кровѣю срастворѣнною млекѡмѸ: радѹиа, неѡвѣдѣмыа прїемый вѣнцы. Радѹиа, радость причинѣвый ѧггѣлѡмѸ и чѣлѣкѡмѸ: радѹиа, прослѧвленный бѣгомѸ на нѣсѣи и на землѣи. Радѹиа, нѣбожителю, ликѡствѹннѸ сѸ мѹченики:^{*72} радѹиа, насыцѧннѸ лице зрѣнїемѸ хрѣтѧ преслѧдкѣмѸ. Радѹиа, великомѣнниче и целителю пантелеимонѣ.

КонѧкѸ ѧї.

МѣсьнѸ исхѡднѹ приносѣмѸ твоємѸ за хрѣтѧ заколѣнїю сѣенномѸ, вѸ нѣмже вмѣстѣ сѸ кровѣю млекѡ и стечѣ ѡ тебѣ, великомѣнниче, и мѧсличина, подѸ нѣюже оѹсѣченѸ бѣлѸ сѣи, испѡлниа всѧ целѣительныхѸ плодѡвѸ. тѣмже хрѣтѸ, дѣвнѸ прослѧвѧющѣмѸ слѧвѣцыа сѣгѡ, тѣплѣ вопїемѸ: **А**ллилуїа.

ЇкоєѸ ѧї.

Свѣтозарнаа лѹчѧ бѣлѸ сѣи, бѣгомѹдре, во тѣмѣ многобѡжитѧ сѣдѧщѣмѸ, пѹтеѡдѧщаа кѸ сѣнцѸ правды, хрѣтѸ бѣѸ, сѣмѹже молѣа, во свѣтѣ заповѣдей сѣгѡ прїиснѸ пребывѧти и нѧмѸ, сицѣвѧа радѡстнаа тебѣ приносѧщѣмѸ: Радѹиа, пресвѣтлаа свѣздѡ, блистѧющѧа на мѣслѣннѣи^{*73} твѣрди: радѹиа, лѹчѣ, свѣтѧщаа

^{72*} моѧ измена, а у изворнику: мѹченикѧми.

^{73*} моѧ измена, а у изворнику: мѣслѣннѡи.

хрѣтонменитымъ людемъ. Радѣисѣ, тѣинственнѣ ѡблнставаемыи ѡ снца
 хрѣта: радѣисѣ, оумнѣ зѣмлю ѡбтекаѣи. Радѣисѣ, селѣнїе красное престѣагѣ
 дѣа: радѣисѣ, соудѣ прѣчѣтныи, ѡзливаѣи ѡцѣлѣнїѣ. Радѣисѣ, чѣотѣ
 сокровнице: радѣисѣ, мѣти тѣзонмените. Радѣисѣ, црѣтѣѣѣ нѣнагѣ
 наслѣдннчѣ: радѣисѣ, вѣчныѣ славы сопричастннчѣ. Радѣисѣ, прѣдстѣателю
 бѣдѣствѣующимъ въ мѣри житѣйствѣмъ: радѣисѣ, безсрѣберннчѣ, помогаѣи
 призывѣающимъ тѣѣ съ вѣрою. Радѣисѣ, великомѣннчѣ ѡ цѣлѣителю
 пантелеѣмонѣ.

Кондакъ ѣ.

Влѣти ѡбїлїѣ прїѣлѣѣ снѣ, тѣреблѣженнѣ, по ѡбїлїю любвѣ твоеѣ ко
 хрѣту бѣу: ѡже ѡ ѣвнѣ тѣѣ многоцѣлѣбнымъ ѡсточникомъ,
 безмѣзднѣ врачѣующимъ дѣшѣвныѣ ѡ тѣлѣсныѣ болѣзни
 прѣтекающихъ къ тѣбѣ съ вѣрою ѡ бѣу вопїющихъ: Алїлѣїѣ.

Ўкосѣ ѣ.

Моѡще многострадѣльныѣ пѣдвнги твоеѣ за хрѣта, славыи
 стѣртѣотѣрпчѣ, хвѣлнмъ долготѣрпѣнїѣ твоеѣ, оубѣлѣаемъ мѣнннческѣю
 кончїнѣ, почитѣаемъ ѡ сѣїеннѣю пѣмѣтѣ твоеѣ, застѣпннчѣ нашь
 ѡ цѣлѣителю, ѡ въ похвалѣ снцѣваѣ тѣбѣ зовѣмъ: Радѣисѣ, бѣгѣчѣтѣѣ
 тѣрѣвѣ бѣгѣзвѣчнаѣ: радѣисѣ, мечѣ, поствѣкающїи нечѣстїѣ. Радѣисѣ,
 стѣрогѣнннѣ на дрѣвѣ за распѣстѣршаго рѣцѣ своѣ на дрѣвѣ крѣтнѣмъ:
 радѣисѣ, ѣакѣ ѡпалѣемъ за негѣ, прѣлѣстнн пѣщѣ погасїлѣ снѣ. Радѣисѣ,
 ѣзвѣамн твоеїмн врагнѣ оумзвнѣвыи: радѣисѣ, кровїю твоеѣю тѣокн ѣдѣльскѣѣ
 кровѣ ѡзѣшнѣвыи. Радѣисѣ, въ кнпѣцѣѣѣ ѡлово вѣверженннѣ за хрѣта:
 радѣисѣ, погрѣженннѣ за ѡмѣ снѣ въ водахъ морскнхъ. Радѣисѣ,
 промыслѣнїемъ вѣїнмъ невѣрежѣнѣ въ снхъ прѣбывнѣ: радѣисѣ, ѣакѣ чѣзѣ
 ѡгнѣ ѡ водѣ мѣченїи вшѣлѣ снѣ въ покѣѣ нѣннѣ. Радѣисѣ, ѡзливаѣи
 нензѣмкѣсмѣѣ стѣрѣннѣ мѣтн вѣрннмъ: радѣисѣ, бѣгѣсоствѣдѣтѣльннѣ врачѣ,
 ѡцѣлѣнїѣ бѣгѣтѣѣ подаваѣи. Радѣисѣ, великомѣннчѣ ѡ цѣлѣителю
 пантелеѣмонѣ.

Кондакъ ѿ.

Многострада́льный и предивный стѣпотѣрпче хрѣто́въ и цѣлителью на́шъ пантелеѣмонѣ! мѣтвѣнѡ пріѣмь сѣѣ ма́лое ѿ на́съ приноше́нїе: ѿ многообра́зныхъ недѣгѡвъ и цѣли́ ны, и предста́тельствомъ твои́мъ сохрани ѿ вра́гъ вѣднмы́хъ и невѣднмы́хъ, и вѣчнагѡ мѣченїа и забавитиса́ намъ гдѣ оумоли, да во црѣтвѣи ѣгѡ вѣнѣ воспѣва́емъ: **А**ллилу́їа, аллилу́їа, аллилу́їа.

Сѣй кондакъ гл҃голи трижды.

И паки четѣтсѧ ѿкосъ ѧ-и:

Аг҃ла земна́гѡ и небна́гѡ чл҃вѣка вѣмы тѧ:

И паки кондакъ ѧ-и:

Избра́нный стѣпотѣрпче хрѣто́въ и врачѣ бл҃гѣтнннй:

МОЛИТВЫ СТОМУ ВЕЛИКОМЧНИКУ И ЦЕЛИТЕЛЮ ПАНТЕЛЕЙМОНУ.*74

МАТВЯ Я-Д.*75

 пресла́вный мѣ́нничє и́ до́блїи во́нне нѣнагѡ црѣ̀а, пантелеѣ́моне всеблѣ́женне, млѣ́тнѡагѡ бѣ́а прензрѣ́днїи подража́телю, ѣ́же хрѣ́ста на землѣ́ дерзнове́ннѡ исповѣ́давѡ и́ многообрѣ́зныѡ за него́ мѡ́ки претерпѣ́вѡ, нехва́дае́мый прѣ́аѡ ѣ́и вѣ́нецѡ на нѣ́си, и́дѣ́же вѣ́чнагѡ наслажда́ешиѡ блѣ́женства и́ со дерзнове́нїемѡ прѣ́тоаѡ трислѣ́чнагѡ вѣ́тѡва прѣ́стои́ши! ко́ твоє́мѡ хрѣ́топодража́тельномѡ сострада́нїю по вѣ́ѣ прибега́емѡ мы грѣ́шнїи, и́ всеблѣ́женнѡ тѣ́а, тѣ́плаго застѣ́пника и́ прѣ́ста́теля на́шего, мо́лимѡ: не прѣ́аѣ́и призира́ти на на́сѡ, въ нѡ́ждахѡ и́ искорѣ́ныхѡ ѡ́бстоа́нїихѡ ѡ́щїихѡ, но́ твоє́ю млѣ́твенно́ю по́мощїю и́ целѣ́бопода́тельно́ю сі́лою и́збавлѣ́и на́сѡ при́снѡ ѡ́ лю́тыхѡ ѕѡ́лѡ, всеблѣ́женства и́ всѣ́кѣѡ и́ныѡ вѣ́ды и́ болѣ́зни. ты́ бо прѣ́аѡ ѣ́и, сѣ́е, нескѡ́днѡ блѣ́тъ и́сцѣ́ленїи ѡ́ сї́а на́шего і́исѡ хрѣ́ста за тѡ́вѣ́рѡ кѡ́ немѡ вѣ́рѡ, твои́мѡ непоро́чнымѡ житї́емѡ запечатлѣ́ннѡю, мѣ́нничествѡмѡ же и́ многоповѣ́дною твоє́ю кончи́ною о́убѣ́нчѣ́ннѡю, въ нѣ́йже по да́ннѣ́и ти блѣ́тъи и́ ѡ́ хрѣ́ста пантелеѣ́монѡ, млѣ́ти тезоимѣ́ннѡтѡ, наименова́нѡ бѣ́аѡ ѣ́и. сегѡ́ ра́ди, вѣ́дѡще тѣ́а млѣ́тнѡаго ко́ все́мѡ по́мощника и́ целѣ́ителя, съ вѣ́рою кѡ́ тебе́ взыва́емѡ: твои́мѡ бѣ́гопрѣ́а́тнымѡ хода́тайствѡмѡ подава́и на́мѡ всѣ́а блѣ́гопѡтрѣ́бнаѡ въ житї́и сѣ́мѡ и́ нѡ́жнаѡ кѡ́ вѣ́чномѡ сї́сѣ́нїю. мѣ́нническимѡ же дерзнове́нїемѡ твои́мѡ о́умоли́ млѣ́тнѡаго бѣ́а, да по́мнѣ́етѡ на́сѡ грѣ́шныхѡ и́ недостѡ́йныхѡ по́ велицѣ́и млѣ́ти своє́и, да и́збави́тѡ ѡ́ трѣ́са, по́чѡпа, ѡ́гна, мечѡ и́ всѣ́кагѡ прѣ́внагѡ гнѣ́ва и́ преце́нїѡ,

74 према издању: МОЛИТВЫ гдѣ́ бгѣ́, прѣ́стѣ́и вѣ́ѣ, сѣ́имѡ о́убѣ́днїкѡмѡ вѣ́їимѡ, чѡ́мыѡ на моле́бнѣ́хѡ и́ и́ныхѡ послѣ́дованїихѡ. Репринтное издание. Печатается по изданию „Молитвы читаемые на молебнах“, Петроград, Синодальная типография, 1915.

75 и́зѡ слѡ́бѡы со а́кадѣ́истѡмѡ.

бл҃говре́меннѣ подви́зѡа насѡ ко ѡчи́стѣтельномꙋ и оꙋмлѣ́твѣительномꙋ во грѣсѣхꙋ на́шихꙋ пока́ннїю, ра́ди мно́жества щедро́тъ своѣхꙋ: да пода́стѣ всѣмꙋ намꙋ безвѣ́дное, ти́хое и б҃гоꙋбо́дное житїе́, правосла́вномꙋ же ро́дꙋ на́шемꙋ ... [и́мѣхꙋ] на всѣ врагѣ́ повѣ́дꙋ и ѡдолѣ́нїе, и всѣхꙋ насѡ ѡ врагꙋ вѣ́димыхꙋ и невѣ́димыхꙋ да сохрани́тъ бл҃гѣ́тїю своєю́ и непобѣ́димымꙋ ѡполче́нїемꙋ а́гг҃лꙋ своѣхꙋ, и́мже ѡгражда́емѣ и наста́вля́емѣ да пожне́мꙋ въ вѣ́цѣ се́мꙋ въ пока́ннїи, ѡтотѣ́ и въ творе́нїи б҃гоꙋбо́дныхꙋ дѣ́лꙋ: да сподо́бимсѡ же твоѣ́мꙋ те́плымꙋ предста́тельствомꙋ хр҃ті́анскꙋю кончи́нꙋ оꙋлѣ́чїти безболѣ́зненꙋ, ми́рнꙋ, непосты́днꙋ, и избе́внѣтсѡ ѡ ко́зней воздꙋшны́хꙋ князе́й тьмы́ и ѡ вѣ́чныхꙋ мꙋки, и насле́дницы безко́нечнаꙋ, всебл҃же́ннаꙋ цр҃твїа́ ѡг҃вѣ́ бы́ти. Ѣ́й, оꙋго́днїче бж҃їй! не преста́й моли́твѣа за ны́ грѣ́шныа, да твоѣ́мꙋ хода́тайствомꙋ ѡ вре́менныхꙋ и вѣ́чныхꙋ бѣ́дꙋ избе́вленнѣ, велича́емꙋ тѣ́, застꙋ́пникꙋ на́шего и мл҃твенникꙋ, и вѣ́чнꙋ просла́вля́емꙋ ѡ́цаго вл҃кꙋ́ и г҃да на́шего і́иса хр҃та́, ѡмꙋ́же подоба́етꙋ всѡ́аа сла́ва, че́сть и поклонѣ́нїе, со безнача́льнымꙋ ѡ́цꙋ ѡ́цꙋмꙋ и пресѣ́лымꙋ дх҃омꙋ: ны́нѣ́ и при́снꙋ и во вѣ́ки вѣ́кꙋвъ. **И́ми́нь.**

МЛ҃ТВА Б-Д. *76

 вели́кїй хр҃то́въ оꙋго́днїче и пресла́внїй цѣлѣ́бнїче, великомѣ́ннїче пантелеѣ́монѣ, дꙋше́ю на нѣ́си прѣ́тоа́лꙋ бж҃їю предста́а́й и прїю́постѡ́сныа ѡг҃вѣ́ сла́вы наслажда́айсѡ, тѣ́ломꙋ же и ли́комꙋ стѣ́лымꙋ на землѣ́ въ бж҃твенны́хꙋ хра́мѣхꙋ пребыва́ай и да́нною ти́ свѣ́ше бл҃гѣ́тїю различна́а исто́чаай чꙋде́са! прїзри́ мл҃твнымꙋ твоѣ́мꙋ ѡ́комꙋ на предста́а́щыа лю́ди и ѡтнѣ́й твоєю́ і́кѡнѣ́ оꙋмнѣ́льнꙋ мола́щыа́сѡ и просѡ́щыа ѡ тебе́ цѣлѣ́бныа по́мощи и застꙋ́плѣ́нїа: прѡстри́ ко г҃ꙋ б҃ꙋ на́шемꙋ те́плыа твоѡ́ моли́твы и испросѣ́ дꙋша́мꙋ на́шымꙋ ѡста́влѣ́нїе согрѣ́шенїй. е́е бо мы́, за беззакѡ́нїа на́ша не смѣ́юще возвратѣ́ ѡ́чесꙋ на́шихꙋ къ вы́соцѣ́ нѣ́нѣй, ср҃цемꙋ сокрꙋ́шеннымꙋ и дꙋхѡмꙋ смире́ннымꙋ тебе́ хода́таа́ мл҃твнїка ко вл҃цѣ́ и мл҃твенникꙋ за ны́ грѣ́шныа

^{76*} и́звѣ́стны со а́кадѣ́стѡмꙋ.

призываемъ, ѿкъ ты прїѡлѡ ѿ бл҃гѣтъ ѿ негѡ недѣлн ищелѣти и страсти ѿгонѣти. тебѣ оубо просимъ: не презри насъ недостѡйныхъ, молѡщихъ тебѣ и твоеѡ помощи трѣбующихъ. буди намъ въ печалехъ оутѣшитель, въ недѣлѣхъ лютыхъ страждущимъ врачъ, напѣствѣемъ скѡрый покровитель, ѡчesy недѣлующимъ прозрѣнїѡ податель, сщщимъ и млнцемъ въ болѣзняхъ скѡрый предстатель и ищелитель: исходатайствуй всѣмъ всѡ ко спсѣнїю полѣзнаѡ, ѿкъ да твоими ко гдѣ бгѣ млтвами получивше бл҃гѣтъ и млть, прославимъ всѣхъ бл҃гнхъ истѡчника и дароподателя бга, ѣдинаго въ трѣцѣ свѣи славномаго, ѡца и снѡ и ст҃аго дха: нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

МЛТВА Г-Д.

 ст҃ый великомучениче и целителю пантелеимоне, бга млтввагѡ подражателю! призри бл҃госердїемъ и оуслыши насъ грѣшныхъ, предъ ст҃ѡю твоею иконою оусерднѣ молѡщихъ. испроси намъ оубо гдѡ бга, ѣмуже со агглы предстоиши на небсѣ, ѡставленїе грѣховъ и прегрѣшенїй нашихъ: ищелн болѣзни дшщевныѡ и тѣлесныѡ рабѡвъ бжїихъ нынѣ поминѡемыхъ, заѣ предстоѡщихъ и всѣхъ хртїанъ православнохъ, ко твоемѣ заступленїю притекающихъ. еѣ бо, грѣхъ нашихъ ради, люте ѡдержими ѣсмы многими недѣлн и не имамы помощи и оутѣшенїѡ: къ тебѣ же прибегаемъ, ѿкъ дадеѡ ти бл҃гѣтъ молитвнѡ за ны и целити всѡкъ недѣлѣ и всѡкъ болѣзнь. даруй оубо всѣмъ намъ ст҃ыми млтвами твоими здравїе и бл҃гомѡцїе дшн и тѣла, преиспѣланїе вѣры и бл҃гочтїѡ и всѡ къ житїю временномѣ и ко спсѣнїю потребнаѡ, ѿкъ да сподобившеѡ тобою великихъ и богатыхъ млтей, прославимъ тѡ и подателя всѣхъ бл҃гъ, дивнаго во ст҃ыхъ бга нашего, ѡца и снѡ и ст҃аго дха, во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

МЛТВА Д-Д.*77

 великій оугодниче хрѣтовѸ, стрѣтоу терпче и врачѸ многомлѣтвиый, пантелеимоне! оумлѣди на до мною грѣшнымъ рабомъ, оубѣлиши стѣнѣнїе и вопль мой, оумлѣтви нѣнаго, верховнаго врача души и телеса нашихъ, хрѣта бѣга нашего, да даруетъ ми исцѣленїе ѿ недѣга, ма гнетѣцагѸ. прїими недостойное моленїе грѣшнѣйшагѸ паче всѣхъ члѣвѣкѸ. посѣти ма блѣтнымъ посѣщенїемъ. не возгнѣшайса грѣховныхъ гѣзѸв моихъ, помажи тѣла ѣлеемъ млѣти твоеѸ и исцѣли ма: да здравѸ сый душею и теломъ, остатокъ дней моихъ, блѣтїю бжїею, возмогѸ провестїи въ покаѣнїи и оугожденїи бѣгѸ и сподоблюса воспрїѣти блгїи конецъ житїа моего. ѣи, оугодниче бжїи! оумоли хрѣта бѣга, да предстательствомъ твоимъ даруетъ здравїе телѸ моемѸ и спїенїе души моеї. **А**минь.

МЛТВА Е-Д.*78

 стѣи великомѣниче, целителю и чюдотворче пантелеимоне, всензрядный оугодниче бжїи и млѣтвенниче присный хрѣтианъ православныхъ! достойно нареченъ еси пантелеимонъ, сирѣчь всемлѣтвиый, ѣакѸ прїемый ѿ бѣга блѣтъ молѣтисѸ за ны, болѣзни же цѣлїти, и всѣмъ, къ тебѣ притекающимъ, къ жизни временнѣи и ко спїенїю потребнаѸ подавати. сего ради и мы недостойни, твоеѸ млѣти сподобившесѸ, пакѣ предъ стѣою твоею иконою къ тебѣ припадаемъ, и тѣ, ѣакѸ искреннаго оугодника бжїа, нашего же вернаго млѣтвенника и исцѣлителя, оубѣди блгодаримъ, и подателѸ всѣхъ блгѸ гдѸ бѣга нашего ѿ великихъ блгодѣлїиныхъ, ѿ негѸ тобою намъ бывшихъ, славамъ. прїими оубо млѣтвиомъ малое сїе млѣтвенное блгодаренїе наше, зане не имамы ино что по достоѣнїю воздати тебѣ: и прочее время житїа нашего не лишїи насъ, немощныхъ и грѣшныхъ, твоеѸ помози и млѣтвеннагѸ ходѣтайства оу гдѸ бѣга нашего: ѣмѣже подобаетъ всякаѸ слава, блгодаренїе и поклоненїе, оуцѸ и сїѸ и стѣомѸ дхѸ: нынѣ и присно и во вѣки вѣковѸ. **А**минь.

77* наединѣ ѿ лица болѣцагѸ чтѣмаѸ.

78* блгодарственаѸ, по исцѣленїи ѿ болѣзни.

ПРОЛОГЪ:*79

МѢЦА НЮЛА ВЪ КЪЗ ДНЬ ,

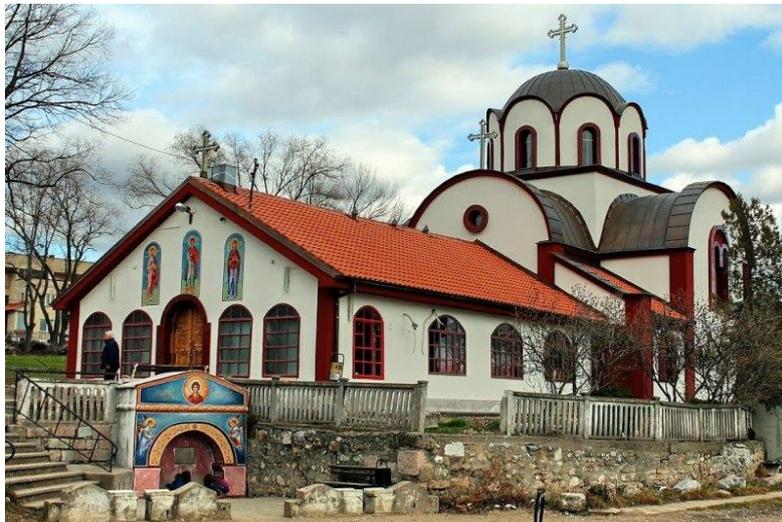
СТЪАГѠ ВЕЛНКОМѢНКА Н ЦѢЛѢВНИКА ПАМТЕЛѢЙМОНА ,

БЛГВН ОУЕ .

ѢИ БѢШЕ ПРИ МАЖИМІАНѢ ЦАРѢ , Ѡ ГРАДА НИКОМІДІЙСКАГО . ОЦА
ОУЕ ѠВТОРГІА НѢКОЕГО ЕЛНИА , ПОСЛѢДНІ ЖЕ ХРІТІАНИНА БЫВША
СПОБНИМЪ НАКАЗАНІЕ , Ѡ ПРАРОДНІТЕЛЕИ ХА ЧТОУЩА . НАДЧЕНЪ ОУЕ
БЫСТЬ ВРАЧЕВСКОМУ ХУДОЖЕСТВУ Ѡ ЕНФРОСИНА , МТРЕ ЖЕ ЕНВОУЛЫ ,
Н СЛАВУ ПРЕВЕЛІКЮ НМОУЩА . ОУЖЕ НМАШЕ ІАКѠ ДОШЕЛЪ БѢ КОНЦА
ХИТРОСТИ . А ІАЖЕ ПО ХРІТѢ ВРАЧЕВЕНЪИ ХИТРОСТИ Н ВѢРѢ , Ѡ ЕРМОЛАА
ПРЕЗВИТЕРА НАДЧИСА , ЕЮ ЖЕ ОТРОУЩА НѢКОЕГО СМІЕЮ ОУІЗВЛЕНА МЕРТВА
ЛЕЖАЩА ПРИ ПДТН ВОСКРѢНІ , ПРИЗВАВЪ ХРІТА . КРЦЕНЪ ОУЕ БЫСТЬ ЕРМОЛАЕМЪ
ПРЕЗВИТЕРОМУ , Н ПРИВЕДЕНЪ КЪ ХРІТОВѢ ВѢРѢ . ОБРАЗЪ ЖЕ МДЧЕНІА ЕГѠ СІЦЕ
БѢ . СЛѢПЕЦЪ ОУЕ НѢКТО ПРИШЕДЪ КЪ НЕМОУ Н ПОЛДЧН НЦѢЛЕНІЕ Ѡ НЕГѠ .
ВОПРОШЕ ЖЕ БЫСТЬ СЛѢПЕЦЪ Ѡ ЦАРѠ , КТО ЕМОУ НЦѢЛЕНІА БѢШЕ ВИНОВЕ .
ОНЪ ЖЕ РЕЧЕ , ПАМТЕЛЕСОНЪ , СЕБО ЕМОУ ПРЕЖДНЕЕ НМА , ПРИЗВАВЪ ХА , ВОНЫ
ЖЕ Н СЕБЕ РЕЧЕ ВѢРОВАТИ . ПО ОНЪ ОУЕ ѠБІЕ ВЪ ГЛAVOУ ДСѢЧЕ БЫСТЬ .
ПОИТЕЛЕСѠ ЖЕ ПРИВЕДЕНЪ БЫСТЬ КЪ ЦАРЮ , Н ВОПРОШЕ , Н НИЖЕ ѠБѢЩАНІИ
НИЖЕ ПРЕЦЕНЬМИ Ѡ ІАЖЕ ВЪ ХРІТА ВѢРЫ ПОДВИГСА , БІЕНЪ БЫСТЬ ЛЮЧѢ , Н
СВѢЩАМН ЖГОМУ . ІАВНІВЖЕСА ЕМОУ ГДѢ , ВЪ ОБРАЗѢ ЕРМОЛАА ПРЕЗВИТЕРА ,
ДЕРЗАТИ ПОВЕЛѢ . Н ВО ВРАЦЕМЪ ОЛОВѢ , НДѢЖЕ СТЫИ ВЪВѢРЖЕНЪ БЫСТЬ , Н
ВЪ МОРН , БНЕЖЕ ВЪВѢРЖЕСА , МНАШЕСА ЕННЗХОДНТИ І НИМУ . ПРЕБЫВЪ ЖЕ Ѡ
ВѢХЪ НЕ ВРЕДНМУ , Н СВѢРЕМУ ПРДАЕТСА , Ѡ НИХЪ ЖЕ НЕ ПРИКОСНОВЕНЪ
СОХРАНЕНЪ . ПРИВЪЗАНЪ ЖЕ БЫСТЬ КЪ КОЛЕСН НАГВОЖДЕНУ ПОЖЬМНІ , Н
НИЗПДЦЕНУ І ВЫСОТЫ НИЦЪ . ТАЖЕ ПРИЕМЪ МЕНЮ КАЗНЪ , МОЛАШЕСА , Н

79 узето из Дониконовског „Пролога“ за месец јули, лист 713 - 714. Прво штампано издање „Пролога“ је објављено од 1641-1643. године у Москви.

глазѹ є̄ высотѣи прине́сѣа ѹмоӯ . соверше́ннѣ же мѣтвѣ , ӣ в̄ мѣстѹ пантелеѣмона нари́чующи пантелеѣмосна . ӣ внигда хотѣше в̄ вѣи оуѣбѣенѣ быти , протѣршъ спекѹлѣтарю роу́кѹ , прегноу́са желѣзо ӣ иста́а ѣакѹ вѹскѣ . ѿ сѣмѣ же чюдеса̄ вѣрѹваша вѹнни въ х̄ла . тогда сѣбѣи мѣникѣ , вѹленѹ вѣи протѣгѣ , ӣ оуѣбѣенѣ бѣистѣ въ главоӯ . глетѣ же са̄ ѣакѹ въ мѣстѹ крѹбе млекѹ ӣстечѣ . ӣ древо мѹслинно на нѣмже прѣвѣ́зѹ бѣистѣ , вниза́пѹ пло̄ ӣзрастѣ . чѣтнѣа же мѹци ѹгѹ вѣрнѣи бѣзѣмше погребѹша чѣтнѹ , твѹра́ще прѣсла́внаа чюдеса̄ ӣ до сего̄ дне̄ , въ славо̄ х̄рѣтоӯ бѣѹ ӣ въ по́льзѹ вѣрнѣӣ . соверша́ет̄ же са̄ совѹрѣ ѹгѹ въ наро́унтѣӣ ѹгѹ цѣркѹви . ѹгѹже мѣтвѹми х̄рѣте̄ бѣже помѣлѹӣ ӣ спасѣ на́сѣ .

Црква св. великомуч. Пантелејмона – општина Пантелеј, град Ниш.

Храм св. великомуч. Пантелејмона – насеље Миријево, град Београд.

СТРАДАЊЕ СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ПАНТЕЛЕЈМОНА.*80

Када цароваше безбожни Максимијан,^{*81} свирепи мучитељ хришћана, и када скоро сва васељена беше покривена тамом незнабоштва и велико гоњење притискиваше свуда верујуће у Христа и многи исповедници пресветог имена Христовог биваху убијани, пострада за Христа у Витинијској покрајини,^{*82} у граду Никомидији,^{*83} и свети великомученик Пантелејмон.

Овај славни међу мученицима страдалац Христов родио се у том граду Никомидији од високородног и богатог оца Евсторгија и од матере Евуле. По вери отац му беше многобожац, ватрено одан идолопоклонству, а мати хришћанка, научена светој вери од прародитеља, и она усрдно служаше Христу. И тако, сједињени телесно, они беху раздвојени духовно: он приношаше жртве лажним боговима, а она приношаше жртву хвале истинитоме Богу. Родивши дете о коме је реч, они му дадоше име Пантолеон, што значи: по свему лав, јер се претпостављало да ће храброшћу бити сличан лаву. Но доцније њему би промењено име у Пантелејмон, тојест свемилостив, пошто према свима беше милостив: бесплатно лечаше болеснике и чињаше милостињу сиротињи, обилно раздајући очево богатство невољнима.

Још измалена мати васпитаваше Пантолеона у хришћанској побожности, учећи га да зна јединог истинитог Бога, Господа нашег Исуса Христа, и да верује у Њега, и да Му угађа добрим делима, а да се одвраћа од идолопоклоничког многобоштва. И дечко пажљиво слушаше

^{80*} преузето из [„Житија светих за месец јули“](#) преп. Јустина (Поповића), стр. [655-670](#).

^{81*} царовао од 305. до 311. године.

^{82*} Витинија – северозападна област Мале Азије, на обалама Црнога Мора, Босфора и Цариградског мореуза. Ова област позната је од давних времена; свој назив добила је од Витина, који су се доселили у њу из Тракије. Витинија је била сликовита, плодна и изобиловала стоком. Године 546. пре Христа Витини су потпали под власт Персијанаца, но од 327. год. Витинија је опет постала самостална држава; године пак 75. пре Христа Витинија је, по завештању цара Никодима III, прешла Римљанима, као самостална провинција, са посебним проконзулом. Хришћанство се у Витинији појавило у време апостола (1. Пт. 1,1). У време Плинија Млађег, који је управљао Витинијом, и цара Трајана (98-117) ту је било много хришћана не само по градовима него и по селима. При Диоклецијану (284-305. г.) у Витинији је било страховито гоњење на хришћане. У 4. и 5. веку у Витинији су држани многи црквени сабори поводом разних јереси.

^{83*} Никомидија – у старини диван град на обали Мраморног мора.

материне поуке и усвајаше их, уколико је то било могуће у његовим годинама. Но, каква штета и губитак! његова добра мати и учитељица у младим годинама својим отиде ка Господу, оставивши сина још непунолетна и несазрела. После њене смрти дечко лако пође трагом очеве заблуде: отац га често вођаше к идолима и учаше га многобожачком незнабожју.

Затим дечко би дат у граматичку школу. А када с одличним успехом изучи сву световну философију јелинску, отац га даде у медицинску школу једном чувеном лекару Ефросину да изучи лекарску вештину. Оштроуман, дечко лако схваташе све што му је предавано, и убрзо превазиђе своје вршњаке, па мало чиме не беше раван и самом учитељу. При томе он беше добре нарави, красноречив, леп, и на све је чинио врло пријатан утисак; а беше познат и самом цару Максимијану. Јер у то време Максимијан борављаше у Никомидији; мучећи хришћане, он двадесет хиљада њих сажеже у цркви на Божић,^{*84} и уби светог Антима епископа,^{*85} и многе кроз разне муке предаде на разне смрти. У царску палату овог мучитеља често долажаше лекар Ефросин са лекаријама или к самом цару или к његовим дворјанима, јер тај лекар даваше лекове целом двору царском. А када Ефросин долажаше у дворцац, са њим долажаше и младић Пантолеон, пратећи свога учитеља, и сви се дивљаху његовој лепоти и памети. И цар, видевши га, упита: „Откуда је, и чији је син?“ Добивши одговор, цар нареди учитељу да што пре и што боље научи младића лекарској вештини, желећи да га свагда има поред себе као достојног да предстоји цару и служи му. У то време младић већ беше близу пунолетства и зрелости.

У те дане бејаше у Никомидији стари презвитер по имену Ермолај,^{*86} који се из страха од незнабожаца скривао са немного хришћана у једном малом и незнатном дому. Пут пак Пантолеонов, којим је он одлазио од своје куће к учитељу и враћао се, водио је поред тог малог дома у коме се крио свети Ермолај. Посматрајући кроз прозорчић младића који је често пролазио туда, Ермолај је по лицу и погледу његовом познао да је он добре нарави; и дознавши Духом да ће младић бити изабрани сасуд Божји, Ермолај једном изиђе у сусрет младићу и замоли га да на кратко време сврати код њега у дом. Смирен и послушан, младић уђе у дом к старцу. Посадивши га поред себе, старац га распитиваше о пореклу и

^{84*} спомен њихов празнује се 28. децембра.

^{85*} спомен његов 3. септембра.

^{86*} види његово Житије под 26. јулом.

родитељима, о вери и о целокупном животу његовом. Младић му исприча све подробно, и каза му да му је мати била хришћанка и умрла, а отац му је жив и сходно многобожачким законима поштује многе богове. И упита га свети Ермолај говорећи: А ти, добро чедо, којој би вери желео припадати, очевој или мајчиној? – Младић одговори: Мати моја, док беше жива, учаше ме својој вери, и ја заволах њену веру. Но отац, као силнији, приморава ме на незнабожачке законе и жели да ме намести у царској палати у чину блиских и великашких војника и слугу царевих. – Свети Ермолај опет упита: А каквој те науци учи твој учитељ? – Младић одговори: Учи ме науци Асклипија, Хипократа и Галена,^{*87} јер тако хоће мој отац; а и учитељ мој вели да ако ја изучим њихову науку, онда ћу лако моћи лечити сваку болест по људима.

У овим речима свети Ермолај нађе повод за користан разговор, и поче у срцу младићевом, као на доброј земљи, сејати добро семе речи Божјих, говорећи: Веруј ми, добри младићу, истину ти говорим; наука и вештина Асклипија, Хипократа и Галена мале су, и мало могу помоћи онима који им прибегавају. Усто и богови, које почитују цар Максимијан, твој отац и остали незнабошци, ништавни су, и нису ништа друго до бајка и обмана малоумних. Једини пак истинити и свемоћни Бог јесте Исус Христос. Ако будеш веровао у Њега, онда ћеш самим призивањем свечесног имена Његовог моћи исцељивати сваку болест. Јер је Он слепима вид давао, губаве очишћавао, мртве васкрсавао, ђаволе, којима се незнабошци клањају, једном речју из људи изгонио. Па не само Он сам, него су и хаљине Његове давале исцељења: јер жена која је дванаест година боловала од течења крви, чим се дотаче краја од хаљине Његове, одмах се исцели. Али, ко може потанко испричати сва чудесна дела Његова? Јер као што је немогуће избројити песак морски и звезде небеске и капље водене, тако је немогуће побројати чудеса Божија и исказати величија Његова. А и сада је Он крепки помоћник слугама Својим: утешава ожалошћене, исцељује болне, избавља од беде и ослобађа од свих вражјих зала, не очекујући да буде умољен од овог или од оног, него предухитрује молитве и сам покрет срца. Силу пак чинити све то Он даје и онима који Га љубе, а дарује им још и већа чудотворства; напоследку им даје бесконачни живот у вечној слави небеског царства.

Слушајући овакве речи светог Ермолаја Пантолеон им вероваше као истинитима, примајући их у срце своје и наслађујући се њима умом својим, и рече светоме старцу: То сам ја много пута слушао од моје мајке,

^{87*} Знаменити лекари у старини.

и често сам је виђао како се моли и призива тог Бога о коме ми ти сада говориш.

Од тога дана Пантолеон је сваки дан долазио к старцу и наслађивао се његовим богонадахнутим поукама, и тако напредовао у познању истинитог Бога. И када се враћао од учитеља Ефросина он није одлазио кући својој док претходно не би посетио старца и добио од њега корисне поуке. Но једном када се повраћао од учитеља и мало сврнуо с пута, њему се догоди да наиђе на мртво дете које беше ујела огромна гуја која лежаше ту близу умрлога детета. Видевши то, Пантолеон се најпре уплаши и мало одступи. Затим помисли у себи овако: Сада треба да испитам и дознам је ли истина оно што ми старац Ермолај говори. – И погледавши на небо рече: Господе Исусе Христе, иако сам недостојан да Те призивам, ипак, ако хоћеш да постанем слуга Твој, јави силу Своју и учини да у име Твоје ово дете оживи а гуја утине.

И тог часа дете као пренувши се од сна устаде живо, а гуја се раседе напола и црче. Тада Пантолеон, поверовавши потпуно у Христа, подиже к небу своје телесне и духовне очи и благослови Бога с радошћу и сузама, благодарећи Му што га изведе из таме на светлост познања Свога. Онда журно оде светом Ермолају презвитеру, припаде к чесним ногама његовим просећи свето крштење; и исприча му шта се догодило, како мртво дете оживе силом имена Исуса Христа, и како црче смртоносна гуја. Свети Ермолај устаде и пође са њим да види угинулу змију; и видевши је он захвали Богу за учињено чудо, помоћу кога Он приведе Пантолеона к Своме познању. Вративши се у дом, он крсти младића у име Оца и Сина и Светога Духа, и одслуживши свету литургију у унутрашњој одаји својој, причести га Божанским Тајнама Тела и Крви Христове.

По пријему светог крштења Пантолеон остаде код старца Ермолаја седам дана, поучавајући се Божјим речима, говореним му кроз старчева уста, и благодаћу Христовом: као са извора пијаше живу воду и гојаше душу своју на изобиље плодова духовних. Осмога дана он оде својој кући, и отац га упита: Чедо, где си провео толико дана? Ја сам био узнемирен због тебе. – Свети одговори: Био сам са учитељем у царевом дворцу, лечили смо болесника кога цар веома воли, и нисмо се одмицали од њега седам дана док му не повратисмо здравље.

Ово говораше свети, и говораше не лаж, него под видом приче саопштавајући истину на тајанствен и загонетан начин: јер у уму свом он називаше својим учитељем светог Ермолаја презвитера, под царевим дворцем он подразумеваше ону унутрашњу одају у којој се изврши

Божанска Тајна, а болесником именоваше своју душу, љубљену Царем Небеским, која беше седам дана лечена духовним лечењем.

Када сутрадан Пантолеон оде к учитељу Ефросину, овај га упита: Где си био толико дана? – Он одговори: Отац мој, купивши имање, посла ме да га примим, и ја се задржах пажљиво разгледајући све што се тамо налази, јер је купљено веома скупо. – И ово он говораше у преносном смислу о крштењу, које беше примио, и о осталим тајнама хришћанске вере које беше сазнао и које су све неисказано скупоцене, превазилазећи сва богатства, јер су оне крвљу Христовом стечене. Чувши то, Ефросин престаде питати даље.

Блажени Пантолеон беше пун благодати Божје, носећи унутра ризницу свете вере. Он се силно брињаше о оцу свом, како да га изведе из таме идолодемонства и приведе к светлости познања Христова. И разговарајући с њим, он му мудро говораше у причама и питањима: Оче, због чега богови, начињени у стојећем ставу, како су испочетка постављени, тако и до данашњег дана стоје, никада не седају, а они, који су начињени у седећем ставу, до данашњег дана седе и никада не устају? – Отац му одговори: Чедо, твоје ми питање није довољно јасно, те ти не могу на њега одговорити. – А свети, стално постављајући оцу и друга слична овоме питања, учини да овај посумња у своје богове и да постепено распознаје лаж и заблуду идолопоклонства. И отац већ престаде поштовати онако идоле, као што их је раније поштовао свакодневно им приносећи многобројне жртве и клањајући им се, и поче их презирати и не клањати им се. Видећи то, Пантолеон се радоваше што је у оцу свом побудио бар сумњу према идолима, иако није успео да га потпуно одврати од њих. Много пута хтео је Пантолеон да поразбија идоле свога оца, којих беше много у њиховом дому, али се уздржаваше, једно – да не разгневи оца кога по заповести Божјој треба поштовати, а друго – очекујући да сам отац познавши истинитог Бога, узажели да својом руком поразбија идоле.

У то време доведоше к Пантолеону слепца који просаше исцељење говорећи: Молим ти се, смилуј се на мене ослепљеног и лишеног слатког видела; сви лекари, колико год их је у овоме граду, лечили су ме, али ми ни најмање не помогоше, него ми и последњи зрачак светлости, који сам могао видети, одузеше заједно са целокупним имањем мојим; много сам потрошио награђујући их, међутим од њих добих не исцељење него губитак и штету. – Свети га упита: Када си све имање дао тим лекарима од којих ниси имао користи, шта ћеш онда дати мени ако добијеш

исцељење и прогледаш? – Слепац одговори: Последње што ми је остало, нешто мало, све ћу то радо дати теби. – Светитељ на то рече: Дар прогледања и виђења светлости даће ти Отац светлости, истинити Бог, преко мене, недостојног слуге Свог, а то што си обећао мени, немој давати мени него раздај ништима.

Чувши то Евсторгије, отац Пантолеонов, рече Пантолеону: Чедо, не усуђуј се подухватити се ствари коју не можеш урадити, иначе ћеш бити исмејан. Јер шта ти можеш учинити више од лекара, бољих него што си ти, који су га лечили и нису га могли излечити? – Светац одговори: Нико од тих лекара не зна какав лек треба дати овоме човеку као што ја знам, јер постоји огромна разлика између њих и Учитеља мога који ми је открио овај лек. – Отац његов, мислећи да он говори о своме учитељу Ефросину, рече: Чуо сам да је и учитељ твој лечио овог слепца, али му ништа није помогао. – Пантолеон одговори: Почекај мало, оче, и видећеш силу мога лека. – Рекавши то, он прстима додирну очи слепоме говорећи: У име Господа мог Исуса Христа који просвећује слепе, прогледај! – И одмах се отворише очи слепоме и он прогледа.

И у тај час Пантолеонов отац Евсторгије поверова у Христа заједно са прогледалим човеком, и обојица бише крштени од светог Ермолаја презвитера, и напунише се велике духовне радости о благодати и сили Христовој. Тада Евсторгије стаде разбијати све идоле у дому свом; у томе му помагаше и син његов свети Пантолеон; и пошто их поразбијаше у комаде, они их бацише у једну дубоку јаму, па затрпаше земљом.

После тога светитељев отац Евсторгије поживе кратко време, па се престави ка Господу. Пантолеон пак, поставши наследник огромног имања очевог, одмах дарова слободу робовима и робињама, пошто их обилно обдари; а имање стаде раздавати потребитима: убогима, ништима, удовицама и сиромасима. Он обилажаше тамнице, и посећујући све који су патили у оковима, он их утешаваше лековима и снабдеваше свима потребама. На тај начин он беше не само лекар рана него и бедноће људске, јер сви добијаху од њега обилну милостињу, и убоги се обогаћиваху његовом дарежљивошћу, а у лечењу му помагаше благодат Божја. Јер њему би дат одозго дар исцељења и он бесплатно лечаше сваку болест не толико апотекарским лековима колико призивањем имена Исус Христова. Тада се Пантолеон показа да је уствари Пантелејмон, тојест свемилостив, јер и по имену и стварно он свима указиваше милост и никога не отпушташе од себе празна и неутешна; неимућнима даваше помоћ, а болесне лечаше бесплатно. И к њему се обрати сав град са својим болесницима, напустивши све остале

лекаре, јер се ни од кога не добијаху тако брза и потпуна исцељења као од Пантелејмона који успешно лечаше и ни од кога плате не примаше. И сав народ слављаше име свемилостивог и бесплатног лекара, а остале лекаре осуђиваху и исмеваху. Услед тога код лекара се појави немала завист и мржња према светитељу; то отпоче још од онога времена када гореспоменути слепац прогледа. А то отпоче на следећи начин.

Једнога дана када тај слепац, који прогледа благодарјећи светом Пантелејмону, хођаше по граду, угледаше га лекари, и говораху између себе: Није ли то онај што беше слеп и искаше од нас да га излечимо, и ми не могосмо? а како он сада види? ко и каквим леком га излечи и отвори му очи? – И упиташе њега самог, како је прогледао. И тај човек не сакри да је то учинио лекар Пантелејмон. А они знајући да је он ученик Ефросинов рекоше: Великога учитеља велики ученик. – Међутим они не знађаху да преко Пантејлемона дејствује сила Христова, и не знајући изрекоше истину да је Пантелејмон велики ученик великога учитеља – Исуса Христа. Но иако устима лицемерно хваљаху светитеља, они у срцима својим из зависти смишљаху зло и мотраху за њим, тражећи против њега неку кривицу, да би га погубили. И приметивши да он одлази у тамнице и тамо лечи ране сужњима који страдаху за Христа, изађоше пред Максимијана мучитеља и рекоше: Царе, младић за кога си наредио да га науче лекарској вештини, желећи да га имаш поред себе у своме двору, презревши твоју милост према њему, обилази тамнице и лечи сужње, хулитеље богова наших, подједнако с њим мудријашећи противу богова и друге придобијајући за то своје злоумље. И ако ти не погубиш њега убрзо, створићеш себи не малу муку, јер ћеш видети како се многи, преварени његовим учењем, одвраћају од богова. У самој ствари, лекарску вештину којом Пантолеон исцељује, он приписује не Ескулапу^{*88} или коме другом од богова, него некаквом Христу, и сви које он лечи верују у Њега.

Тако говорећи, клеветници молише цара да нареди да позову слепца, исцељеног Пантолеоном, да би се сам уверио у истинитост њихових речи. Цар одмах нареди да пронађу тог прогледалог слепца. Када га пронађоше и доведоше пред цара, цар га упита: Реци, човече, како Пантолеон исцели очи твоје? – Овај одговори: Призва име Христово, дотаче се очију мојих, и ја одмах прогледах. – А ти шта мислиш, упита га цар, ко те исцели: Христос или богови? – Овај одговори: Царе! ови лекари које видиш око себе лечили су ме дуго време веома брижљиво, и све ми

^{88*} грчко-римски бог лекарске вештине: Ескулап или Асклипије.

имање узели, али ми не само ни најмање не помогаше него ми и оно мало вида што имах одузеше, и тако ме потпуно ослепише. Међутим Пантолеон само призвавши име Христово учини те прогледах. Сада ти сам, о царе! расуди и реши, ко је бољи и истинити лекар: или Ескулап и остали богови који дуго време беху призивани али ништа не моглоше помоћи, или Христос кога Пантелејмон само једном призва и Он ме одмах исцели?

Не знајући шта да одговори на то, цар стаде по обичају свих мучитеља приморавати овога на идолопоклонство, и рече: Не лудуј, човече, и не спомињи Христа, јер је очигледно да ти богови дадоше вид. – Међутим исцељени, ни најмање не обраћајући пажњу на цареву власт и не бојећи се претњи мукама, одговори Максимијану смелије него еванђелски слепац,^{*89} некада изведен од фарисеја на испитивање: Ти си сам луд, о царе! када следе богове своје називаш даваоцима вида; и сам си сличан њима, зато не желиш да видиш истину.

Напунивши се гнева, цар нареди да га убију мачем. И би одсечена глава добром исповеднику имена Исуса Христа, и он оде да у незалазној небеској светлости гледа лице у лице Онога кога исповеди на земљи добивши телесни вид. Тело његово свети Пантелејмон откупи од убице и покребе га крај тела свога оца.

После тога цар нареди да позову к њему Пантолеона. Док војници вођаху светитеља к цару, он певаше речи псалма Давидова: „Боже, славо моја, немој мучати, јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише ...“, и остало из Псалма 108. И стаде пред земаљским царем телом, а умом стајаше пред Царем Небеским. Гледајући на њега без гнева, цар Максимијан му стаде кротко зборити: Нисам добре ствари слушао о теби, Пантолеоне; кажу да ти силно хулиш и унижаваш Ескулапа и остале богове, а славиш злом смрћу погинулог Христа, и на Њега се надаш, и Њега јединог називаш Богом. Није ти непознато, како сам велику пажњу обратио на тебе и како сам велику милост показао према теби, да те и у моју палату примах, и учитељу твоме Ефросину заповедих да те хитно научи свој лекарској вештини, да би ти неодступно свагда био поред мене; а ти си, презревши све то, отишао к противницима мојим. Уосталом, ја нећу да верујем ономе што се прича о теби, јер су људи навикли да говоре многе неистине. Ја сам те због тога и позвао, да ми ти сам кажеш истину о себи и изобличиш лажну клевету завидљиваца на тебе, приневши великим боговима, као што доликује, жртву пред свима.

^{89*} Јн. 9,1-39.

Светитељ одговори: Делима треба више веровати него речима, о царе! јер се истина далеко више познаје из дела него из речи. Веруј причама што си чуо о мени, да се ја одричем Ескулапа и осталих богова ваших, а прослављам Христа, јер из дела Његових ја познадох да је Он једини истинити Бог. Ево, чуј бар укратко дела Христова: Он је створио небо, утврдио земљу, васкрсавао мртве, давао вид слепима, очишћавао губаве, речју подизао са одра ослабљене. Шта су слично учинили богови које ви почитујете, не знам; и могу ли учинити? Ако пак хоћеш сада да познаш свемогућу силу Христову, одмах ћеш је видети у самом делу: нареди да овде донесу ма ког болесног човека који лежи на самртном одру и од кога су лекари дигли руке, и нека дођу ваши жреци и призову своје богове, а и ја ћу призвати Бога мог, па који од богова исцели болесника, тај нека буде признат за јединог истинитог Бога, а остали нека буду одбачени.

Цару се допаде овај светитељев предлог и нареди одмах да потраже таквог болесника. И би донесен на одру човек који дуго година беше сав узет и не могаше владати ни једним делом свога тела, и беше као неко неосетљиво дрво. Дођоше и идолопоклонички жреци, искусни у лекарској вештини, и предложише светитељу да најпре он призове свога Христа. Но светитељ им на то рече: Ако ја призовем мога Бога, и Бог мој исцели овог ослабљеног, кога ће онда исцелити богови ваши? Него ви прво призовите богове ваше, и ако они исцеле болесника, онда чега ради и призивати мога Бога?

Тада жреци стадоше призивати своје богове: један Ескулапа, други Зевса, овај Дијану, они друге бесове, и не би ни одјека, ни одзива. И дуго се они трудише у својим богомрским молитвама, али без икаквог успеха. Светитељ пак, видећи њихов узалудни труд, насмеја се. Приметивши да се насмеја, цар се обрати Пантолеону речима: Пантолеоне, ако можеш, призивањем твога Бога учини ти здравим овога човека. – Светитељ на то рече: „Нека одступе жреци“. И они одступише. Тада светитељ приђе одру, па подиже очи своје к небу и стаде се молити говорећи: Господе! услиши молитву моју, и вапај мој нека изађе преда те. Немој одвратити лица свога од мене; у дан кад сам у невољи, пригни к мени ухо своје; у дан кад те призивам, брзо ме услиши (Пс. 101,2-3), и јави силу Своју пред онима који Те не знају, о Царе сила! јер је све могуће Теби. – Пошто се помоли тако, светитељ ухвати ослабљенога за руку говорећи: У име Господа Исуса Христа устани и буди здрав! – И одмах устаде ослабљени, и осети снагу у целом телу, и хођаше радујући се, па узевши постељу своју, однесе је кући својој.

Видевши ово чудо, многи од присутних повероваше у Христа, а идолопоклонички жреци шкргутаху зубима на слугу Христовог и говораху цару: Ако овај остане у животу, укинуће се приношење жртва боговима, и ми ћемо бити исмејани од хришћана. Стога, погуби овога што пре, о царе! – Тада цар рече светитељу: Пантолеоне, принеси жртву боговима, да не погинеш бадава. Не знаш ли колико је људи погинуло што не послушаше наредбе наше и одрекоше се богова наших? Зар ниси сазнао како љуто би мучен старац Антим?^{*90} – Светитељ одговори: Који год умреше за Христа, нису погинули него су се обрели у вечном животу. И када је Антим, стар и немоћан телом, могао поднети жестоке муке за Господа нашег, утолико пре ја, млад и снажан телом, треба да неустрашиво претрпим све муке на које ме будеш ставио. Јер ја сматрам да је мени губитак не умрети за Христа, а добитак – умрети за Њега.

Тада цар нареди да мученика обесе нага на мучилишном дрвету, па да му железним ноктима стружу тело и горећим свећама опаљују ребра. А он, подносећи ове муке, погледа на небо и рече: Господе Исусе Христе! дођи к мени у овај час, и дај ми трпљење, да бих до краја могао издржати муке. – И јави му се Господ у обличју презвитера Ермолаја, и рече му: Не бој се, ја сам с тобом. – И одмах слугама мучитељима клонуше руке и постадоше као мртве, те испадоше из њих мучилишна оруђа и свеће се угасише.

Видевши то, цар нареди да мученика скину са мучилишта, па га упита: У чему је сила твога чаробњаштва, те и слуге изнемогоше, и свеће се погасише? – Мученик одговори: Чаробњаштво је моје Христос, чија свемоћна сила чини све. – Цар му изврати на то: А шта ћеш радити, ако те ставим на веће муке? – Мученик одговори: У већим мукама већу силу Своју јавиће Христос мој, дајући ми веће трпљење, да бих те посрамио. А ја, претрпевши веће муке за Њега, добићу већу награду од Њега.

Тада мучитељ нареди да се у великом казану растопи олово и у њега баци мученик. Када олово стаде кључати, мученика приведоше казану, а он подиже очи своје к небу и помоли се говорећи: Чуј, Боже, глас мој када Ти се молим; од страха вражија избави душу моју. Сакриј ме од гомиле безаконика и од мноштва оних што чине неправду (Пс. 63,2-3). – Док се он тако мољаше, опет му се јави Господ у облику Ермолаја, и узевши га за руку уђе с њим у казан, и тог часа се угаси огањ и остину олово, а мученик певаше псаламске речи: Ја завапих к Богу, и Господ ме чу. Вечером и јутром и у подне тужим и уздишем, и чуће глас мој (Пс. 54,17-18).

^{90*} спомен његов празнује се 3. септембра.

Присутни се дивљаху чуду, а цар повика: Шта ће ово бити, када се и огањ угаси и олово охлади? Каквом ћу онда муком мучити овог мађионичара? – Присутни предложише: Нека буде бачен у дубину морску, па ће одмах погинути, јер неће моћи омађијати море. – И нареди мучитељ да се то учини. Слуге онда дохватише мученика и одведоше на море; тамо га посадише у чамац, везаше му велики камен око врата, отпловише далеко од обале, па га бацише у море, а сами се вратише на обалу. Када светитељ би бачен у море, њему се опет као и раније јави Христос у облику Ермолаја, и камен о врату мучениковом постаде лак као лист, те се мученик са њим држаше на површини мора не тонући, и иђаше по води као по суву, вођен десницом Христовом као некада Петар, и изађе на обалу певајући и славећи Бога, и ступи пред цара.

Запањен оваквим чудом, цар узвикну: Каква је сила мађиоништва твог, Пантолеоне, те си и море омађијао? – Светитељ одговори: И море се покорава Господу свом и испуњује вољу Његову. – Цар упита: Еда ли ти и морем владаш? – Мученик одговори: Не ја него Христос мој, Саздатељ и Господар свеколике видљиве и невидљиве твари. Он влада како небом и земљом, тако и морем: јер су по мору путеви Његови, и стазе Његове по великим водама (Пс. 76,20).

После тога мучитељ нареди да се ван града спреми звериње гледалиште, па да мученик буде предат зверовима да га поједу. И слеже се сав град на то гледалиште, желећи да види како звери растржу дивног и невиног младића. На гледалиште дође и цар, и привевши мученика показиваше му прстом зверове, говорећи: Они су спремљени за тебе; зато ме послушај, поштуј своју младост, сажали се на лепоту тела свог, па принеси боговима жртве, да не умреш злом смрћу, раскидан зубима зверова. – Но светитељ изјави да више воли да га звери растргну него да послуша такав лукави савет и наредбу. И њега бацише зверовима. А Господ и ту, јавивши се светитељу у облику презвитера Ермолаја, запуши уста зверовима и учини их кроткима као јагањце, те они притрчаваху к светитељу и лизаху му ноге. Он их глађаше руком, и сваки звер се труђаше да дође под светитељеву руку, те стога потискиваху један другог. Видећи то, народ се дивљаше и громогласно клицаше: Велик је Бог хришћански! нека буде пуштен невин и праведни младић!

Разјаривши се силно, цар изведе војнике са исуканим мачевима против оних који слављаху Христа Бога, те убише многе из народа који повероваше у Христа. А нареди цар да и зверове побију. Видевши то, мученик узвикну говорећи: Хвала Ти, Христе Боже, што не само људи него и зверови умиру за Тебе.

И оде цар са гледалишта ојађен и бесан, а мученика врже у тамницу. Побијене пак људе узеше њихови рођаци и погребеше их, а зверови бише остављени да их поједу пси и месождерне птице. Али и ту се догоди дивно чудо: иако ту звериње лежаше много дана, њих се не дотакоше ни пси ни птице, нити се пак лешеви њихови усмрдеше. Дознавши за то, цар нареди да их побацају у дубоку јаму и заспу земљом. Односно мученика пак он заповеди да се начини страشان точак, начичкан оштрим гвожђем. Када за њега привезаше светитеља и стадоше окретати точак, нека невидљива сила одмах изломи точак на парчад, која се разлетеше и смртно ранише многе који стајаху близу, а мученик сиђе с точка читав и неповређен.

И страх спопаде све због таквих чудеса, којима се Бог прослављаше у Своме светитељу. А цар силно запањен упита светитеља: Ко те научи да чиниш тако велика мађионичка дела? – Светитељ одговори: Не мађиоништву него истинској хришћанској побожности научен сам од светог мужа, презвитера Ермолаја. – Цар упита: А где је тај твој учитељ Ермолај? Желимо да га видимо. – А мученик, сазнавши Духом да се Ермолају већ приближио мученички венац, одговори цару: Ако наредиш, ја ћу га позвати к теби.

И пусти цар светитеља, у пратњи три стражара војника, да позове презвитера Ермолаја. Када мученик стиже ономе дому у коме живљаше презвитер, старац чим га угледа упита га: Због чега си дошао, чедо? – Мученик одговори: Господине оче, цар те зове. – На то старац рече: Благовремено си дошао да ме зовеш, пошто се приближи час мога страдања и смрти; јер ноћас ми се јави Господ говорећи: „Ермолаје, ваља ти много пострадали за мене, слично служи моме Пантелејмону“.

Рекавши то, старац радосно пође с мучеником и предстаде цару. Угледавши презвитера, цар га упита за име. А он, казујући своје име не сакри ни веру своју, громогласно објављујући да је хришћанин. Цар га понова упита, говорећи: Имаш ли још кога с тобом исте вере? – Старац одговори: Имам два саслужитеља, истинске слуге Христове, Ермипа и Ермократа.

Тада цар нареди да и њих доведу пред њега. И упита цар ту тројицу служитеља Христових: Ви ли одвратисте Пантолеона од наших богова? – Свети одговорише: Сам Христос Бог наш призива к Себи оне које сматра достојнима, изводећи их из таме идолодемонства на светлост познања Свога. – Оставите сада ваше лажне речи, продужи цар, и поново обратите Пантолеона к боговима, па ће вам се опростити прва кривица ваша, и ви

ћете се удостојити части од мене, да ћете ми постати најприснији пријатељи у дворцу моме. – Светитељи одговорише: Како можемо ми то учинити, када и сами хоћемо да умremo са њим за Христа Бога нашега?! Ни он, ни ми нећемо се одрећи Христа, нити ћемо принети жртве глумим и бездахним идолима.

Рекавши то, они сав ум свој обратише к Богу и стадоше се молити, подигавши очи своје к небу. И јави им се одозго Спаситељ, и одмах настаде земљотрес и усколеба се то место. И рече цар: Видите ли како се богови разгневише на вас, те колебају земљу! – Светитељи одговорише: Добро си рекао да се од богова ваших затресе земља, јер они попадаше са својих места на земљу и разбише се, оборени силом Бога нашег који се разгневио на вас.

Док они то говораху дотрча к цару гласник из идолишта и обавести га да сви њихови идоли падоше на земљу и разбише се у прах. А безумни цар, видећи у свему томе не силу Божју него мађиоништво хришћана, повика: Заиста, ако ове мађионичаре убрзо не погубимо, онда ће цео град пропасти због њих. – И нареди цар да Пантелејмона одведу у тамницу, а старца Ермолаја и његова два пријатеља, подвргнувши многим мукама, осуди на посечење мачем. И тако три света мученика: презвитер Ермолај и његови саслужитељи, Ермип и Ермократ, довршивши свој мученички подвиг, заједно предстадоше Светој Тројици у слави небеској. (Њихов спомен је 26. јула).

После погубљења трију светих мученика цар поново изведе преда се светог Пантелејмона и рече му: Ја многе обратих од Христа к нашим боговима, а једино ти нећеш да ме послушаш. Већ и учитељ твој Ермолај са оба пријатеља своја поклони се боговима и жртву им принесе, и ја их одликовах високим звањима у моме дворцу. Поступи и ти тако, да би се с њима удостојио исте части. – Мученик пак, знајући Духом да су свети скончали, рече цару: Нареди им да дођу овамо да их видим пред тобом. – Цар одговори: Нису сада овде, јер сам их послао у други град да приме велико богатство. – Мученик на то рече: Ето, ти си и не желећи рекао истину, послао си их одавде предавши их на смрт, и они су стварно отишли у небески град Христов да приме богатства која око не виде.

Видећи да ни на који начин не може склонити мученика на њихово зловерје, цар нареди да га жестоко бију, и ставивши га на љуте муке, осуди га на смрт: да му се мачем одсече глава а тело сажеже огњем.

Војници онда узеше мученика и поведоше изван града на посечење. Идући на смрт, свети појаше псалам Давидов: „Много пута војеваше са мнош, али ме не савладаше. На леђима мојим ораше грешници“, и остало

из тога псалма (Пс. 128,2-3). Када војници изведоше мученика ван града нешто више од једног потркалишта, тада дођоше на место где Господу беше угодно да слуга Његов сконча. Ту они привезаше светог мученика за маслину. Целат приђе и удари мачем светитеља по врату, али се мач сави као восак, и тело светитељево не задоби рану, јер светитељ још не беше завршио своју молитву. Запањени, војници повикаше: „Велик је Бог хришћански!“ Па, припавши к ногама светитељу, рекоше: Молимо те слуго Божји, помоли се за нас, да се отпусте греси наши које учинисмо према теби по царевом наређењу.

Када се светитељ мољаше, чу се глас с неба, упућен њему, који потврђиваше промену имена његова; јер га Господ уместо Пантолеоном назва Пантелејмом, јавно му дајући благодат да самилосно прима све који му прибегавају у свакојаким невољама и мукама; и позиваше га Господ на небо. Испуњен радосћу, светитељ нареди војницима да га посеку, а они не хтеше, јер се бојаху и дрхтаху. Тада им светитељ рече: Ако не извршите што вам је наложено, нећете добити милости од Христа мога.

Онда војници приступише и прво целиваше сви тело његово; затим наредише једноме и он одсече главу мученику, и место крви потече млеко. А та маслина тог тренутка се окити родом својим од дна до врха. Видевши то, многи од присутног народа повероваше у Христа.

О овим чудесима која се ту збише би извештен цар; и он нареди да се та маслина одмах посече и исецка, па заједно са телом мучениковим сажеже. Међутим, када се огањ угаси, верници узеше тело светитељево из пепела, неповређено огњем, и чесно га сахранише на оближњем имању учењака Адамантија.

Лаврентије, Васоје и Провијан, мученикови домашњи, који су издалека пратили светог мученика и посматрали сва страдања његова, и чули глас упућен му с неба, написаше његово житије и страдање и предадоше светим црквама у спомен мученика, на корист читалаца и слушаалаца, а у славу Христа Бога нашег са Оцем и Светим Духом слављеног сада и увек и кроза све векове. **Амин.**^{*91}

^{91*} свети Пантелејмон би посечен 27. јула 305. године. У месецослову Василијевом говори се да су се крв и млеко, што су истекли при посечењу светитеља, чували до десетог века и давали исцељење вернима: о томе се говори и у грчком стихованом прологу из дванаестог века. Мошти су биле пренете у Цариград, а одатле већи део пренет у Париз, у 14. веку почивале су у Влахеринској цркви у Цариграду. Део светитељевих моштију налази се сада у Светој Гори у руском манастиру Светог Пантелејмона.

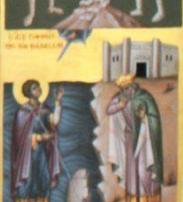
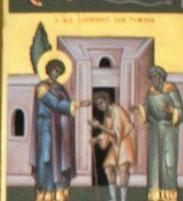
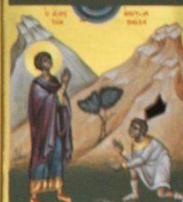
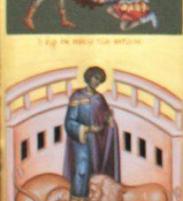
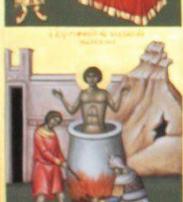
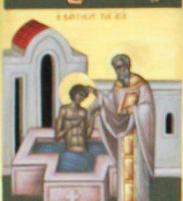
ЎГЛАВЛЕНІЎ:

Па́мѧть свѧго великомѣ́ника ѿ цѣлі́телеѧ пантелеі́мона.....	1
На ма́лѣй вѣчѣрни.....	1
На вели́цѣй вѣчѣрни.....	3
На оѣ́трени.....	10
На лі́тургіи.....	28
Ванѡнѧ свѧомѸ великомѣ́никѸ [ѿ цѣлі́телею] пантелеі́монѸ, пѣвѧемый за недѸжныѧ...30	30
Ѧка́дїстѧ свѧомѸ великомѣ́никѸ ѿ цѣлі́телею пантелеі́монѸ.....	36
Молі́твы свѧомѸ великомѣ́никѸ ѿ цѣлі́телею пантелеі́монѸ.....	46
Страда́нє свето҃г великомѸченика Пантелеі́мона.....	52

Ο
ΑΓΙ
ΟΣ

ΠΑ
ΝΤΕΛΗ
ΜΩΝ

ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΕΡΝΗΣ ΓΕΝΕΑΣ ΕΣΤΙΝ ΟΣΩΝ ΠΑΤΕΡΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

✱ НОВИИ СРЕБЛАКЪ ВЪЯ ГОДА ВЪ БЛАГРАДѢ. © НОВИ СРЕБЛАК 2021. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✱